

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Mitingul prieteniei dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania

Cu prilejul vizitei în țara noastră a tovarășei Dolores Ibaruri, președinta Partidului Comunist din Spania, la Uzina „23 August” din Capitală, a avut loc miercuri un înfăptuit miting al prieteniei dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania.

În mijlocul constructorilor bucureșteni de mașini, tovarăsa Dolores Ibaruri a sosit împreună cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român. Cei doi conducători de partid au fost însoțiți de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R., de vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră și fosti luptători în brigăzile internaționale din Spania, iar din partea spaniolă de membri ai Comitetului Executiv și ai Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania.

Spre marea uzină bucu-reșteană, oaspeții trec prin cel mai modern cartier al municipiului — Titan, locuit în cea mai mare parte de muncitori, tehnicieni și ingineri care lucrează în această puternică zonă industrială a Capitalei. Alături de uzine cu tradiție — „23 August”, „Republica”, „Industria optică română”, în anii construcției socialiste în această parte a Bucureștiului au fost ridicate uzine și fabrici noi, printre care o întreprindere de mașini-unelte, o fabrică de cabluri și materiale electroizolante, o întreprindere de construcții mecanice și aparatelor, o fabrică de medicamente, alta de pine, o termocentrală și altele.

Ampla panoramă a acestui veritabil oraș-satelit al Capitalei, care se întinde pe aproape 700 de hectare, îndemnează o operă constructivă remarcabilă. Într-adevăr, în locul clădirilor modeste de altădată, s-au înălțat aici zeci și zeci de blocuri zvelte, impunătoare, însumând peste 50.000 de apartamente. Tovarăsa Dolores Ibaruri este informată că în final, marele ansamblu Titan va fi alcătuit din 15 complexe, cu peste 70.000 de apartamente, numărând circa 220.000 de locuitori.

La sosirea în uzină, oaspeții sînt salutați de tovarășii Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal — București al P.C.R., Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, de colectivul de conducere al întreprinderii și de reprezentanții Comitetului de partid și al organizațiilor obștești.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii veniți în număr mare în întîmpinare, primesc pe înălți oaspeții cu bucurie și entuziasm. În sala de consiliu, Directorul general al uzinei, Ing. Ștefan Grindeanu, după ce exprimă satisfacția de a avea ca oaspeți pe tovarăsa Dolores Ibaruri și pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, înfățișează realizările acestei unități de producție, întreprindere care aduce o contribuție deosebit de importantă la dezvoltarea economiei noastre naționale. El a arătat că, deși uzina datează de 50 de ani, adevărata ei dezvoltare a început în 1948, o dată cu preluarea de către popor a principalelor mijloace de producție. De atunci și pînă în prezent, uzina și-a mărit producția de trei ori, iar producția ei a crescut de opt ori. Vorbind despre succesele obținute în producția de utilaje tehnologice pentru diferite ramuri ale industriei, directorul a subliniat că aproape nu există obiectiv industrial important din țara noastră care să nu aibă în componența lui piese și agregate întregi purtînd marca „23 August”. Se relevă, de asemenea, gama largă de utilaje produse aici. Produsele uzinei sînt cunoscute în aproximativ 38 de țări de pe toate continentele lumii. Directorul uzinei informează că la 25 decembrie

colectivul întreprinderii își îndeplinește la principii indicatori, planul anual pe 1970. Sînt relevate, de asemenea, unele înfăptuiri de ordin social menite să contribuie la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale celor aproape 13.000 de salariați ai acestor uzine.

La rîndul său, secretarul Comitetului de partid, Marin Enache, face o scurtă prezentare a activității acestei organizații care numără peste 3.100 comunisti. Se subliniază că organizația are o veche activitate revoluționară, cunoscută încă din perioada luptei ilegale a partidului. Comunistii de la „23 August”, a arătat secretarul Comitetului, au fost participanți activi la toate momentele principale din viața partidului nostru. Organizația desfășoară o activitate

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Dragă tovarășe Ibaruri, Dragi tovarășii și tovarășe,

Doresc ca la acest miting al prieteniei dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania să salut în-că o dată vizita în România a tovarășei Dolores Ibaruri și a altor conducători ai Partidului Comunist din Spania și să le urez bun venit. De asemenea, doresc să folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră, muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, comunistilor din uzină un salut călduros din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice)

Pentru partidul nostru constituie o deosebită satisfacție faptul că între comunistii români și spanioli au existat și există relații bune, de colaborare și prietenie internațională. De mult timp, partidele noastre s-au cunoscut și au colaborat; mai cu seamă anii luptelor revoluționare din perioada războiului civil din Spania au contribuit mult la dezvoltarea și cimentarea acestei prietenii. Sutele de comunisti și patrioți români care au luptat în Spania, alături de comunistii și patrioții spanioli, au întărit cu singele lor prietenia veșnică dintre partidele și popoarele noastre. (Aplauze puternice, prelungite)

Dezvoltarea istorică a dus la instaurarea în România a puterii clasei muncitorești care, în alianță cu țărănimea, cu inteligența și celelalte forțe sociale ale poporului român, sub conducerea partidului comunist, au trecut la fărîmarea orînduirii noi socialiste. (Aplauze prelungite). Din păcate, în Spania dezvoltarea social-istorică a făcut să se

mențină încă la putere dictatura franchistă. Cu toate acestea, în perioada construcției socialiste în România și a luptei comunistilor spanioli împotriva dictaturii franchiste, între partidele și forțele progresiste din țările noastre s-au dezvoltat relații și mai strîmne și de colaborare și prietenie — și pot spune că niciodată te-găturile dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania nu au fost așa de puternice cum sînt astăzi. (Vii aplauze). Raporturile noastre atotbiruitoare ale marxism-leninismului, pe faptul că partidele noastre, călăuzindu-se de legile dezvoltării sociale, se străduiesc să aplice — în condiții diferite — aceste legități pentru a asigura dezvoltarea progresistă a popoarelor lor.

Relațiile dintre partidele noastre se bazează, de asemenea, pe deplina egalitate, pe stimă și încredere reciprocă, pe respectarea dreptului fiecăruia de a-și elabora linia politică și a rezolva problemele corespunzătoare condițiilor din țara respectivă, corespunzător intereselor naționale și telurice lor dezvoltării progresiste a fiecărui popor. (Aplauze puternice). Totodată, aceste relații pot fi deosebit de necesitate colaborării și întrajutorării continue în lupta pe care o ducem fiecare, a întăririi necentenite a solidarității dintre partidele noastre și dintre toate forțele revoluționare și progresiste; avem convingerea că această solidaritate și unitate constituie un puternic factor al victoriei socialismului în întreaga lume. (Aplauze puternice).

Cuvîntarea tovarășei DOLORES IBARRURI

progres și democrație în țara noastră. Tocmal de aceea, pentru mine este foarte plăcut să vizitez o uzină metalurgică din România, din România socialistă, în care relațiile de producție sînt fundamentale deosebite de ceea ce am cunoscut eu în copilăria și tinerețea mea, a spus în încheiere Dolores Ibaruri.

După scurta întîlnire din sala consiliului tehnic, oaspeții sînt invitați să viziteze unele din secțiile de producție ale uzinei. Primul popas se face în fabrica de aparate de frînă. Intrarea în fabrică a secretarului general al Partidului Comunist Român și a președintelui Partidului Comunist din Spania este întîmpinată cu aplauze și urale îndelungi. Muncitorii întrec pe toți

Cuvîntarea tovarășei DOLORES IBARRURI

Tovarăși și prieteni de la Uzinele „23 August”,

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, în minunata sa cuvîntare, a reamintit un fapt care pentru noi are o enormă semnificație politică și este o evocare emoționantă a luptei noastre împotriva intervenției fascistului în țara noastră, adică participarea voluntarilor români la războiul din Spania. Eu, tovarășe de la Uzinele „23 August”, nu v-am cunoscut niciodată pe dv., și fără să vă fi văzut vreodată am cunoscut totuși prin vîntul românesc care au venit în Spania să lupte împotriva intervenției fasciste, care au fost capabili să verse singele lor și să lupte cu eroism în-țr-o țară pe care nu au cunoscut-o. Însă ei știu că în această țară se hotărau multe fapte pentru toate popoarele, și nu au săvîrit să-și riște libertatea și viața lor pentru a lupta alături de noi. (Aplauze puternice).

Doresc ca în această cuvîntare a mea în fața dv., care-mi amintăți atât de mult de tovarășii noștri spanioli, să vă salut în numele Partidului Comunist din Spania, călît în mulți ani de luptă împotriva reacțiilor spaniole și împotriva singeroasei dictaturi franchiste, să vă salut în mod cordial și frățesc. (Vii aplauze). Și, prin voi, tovarășe de la Uzinele „23 August”, să salut întregul popor român, glorio-sul său partid comunist, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, dorindu-vă noi succese în istorica sarcină de a construi socialismul în țara dv. (Aplauze puternice, prelungite).

Am venit în România voas-tră — oare nouă, comunistilor

dipă lucrul, ies în calea conducătorilor de partid, acimă călduros. Oaspeții se opresc la cîteva din locurile de muncă, se interesează de specificul producției, de modalitățile de calificare a cadrelor, de condițiile lor de viață și de activitate. Pretutindeni au loc manifestații spontane de simpatie.

Secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și președintele Partidului Comunist din Spania, tovarăsa Dolores Ibaruri, se întrec în a se interesa de activitatea și de viața și de activitate. Dintre o pornire sîntentă sinceră și spontană, muncitoarea Maria Grădinaru se apropie de tovarăsa

Cuvîntarea tovarășei DOLORES IBARRURI

spanioli, ne este foarte dragă, datorită faptului că a fost prima țară latină care a înfăptuit transformarea socialistă a patriei, cit și datorită succesele obținute — nu numai ca să primesc înalta distincție cu care Consiliul de Stat român m-a onorat; am venit, în aceste clipe cruciale pe care le trăiește țara noastră, să vă înformez de marea luptă politică care se desfășoară în Spania între dictatura franchistă și forțele care aspiră, prin înfruntarea de zi cu zi, să stabilească în Spania un regim democratic larg, deschis progresului social și politic. (Aplauze îndelungi). Am venit, îndeosebi, să demasc în fața dv. și în fața întregului popor român crima pe care dictatura fascistă vrea să o comită, crezînd că prin aceasta va putea frîna înaintarea poporului nostru spre un regim de libertăți în care drepturile oamenilor și ale poporului din Spania să fie pe deplin recunoscute în legi și în viață.

Există o închisoare în Spania. În provincia Burgos, de tragică amintire pentru crimele comise acolo împotriva antifasciștilor spanioli care au luptat pentru libertatea și independența Spaniei în timpul războiului din 1936-1939. În această închisoare se află în așteptare verdictului unui tribunal militar, un grup de tineri patrioți basci. Pentru șase din ei s-a cerut pedeapsa cu moartea, întrucît au luptat pentru libertatea Spaniei. Eroismul și stoicismul acestor tineri luptători basci, torturați în mod bestial de către poliție, cit și caracterul arbi-

(Continuare în pag. a III-a)

Convorbiri între tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarăsa Dolores Ibaruri

Miercuri dimineața, la sediul C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a avut convorbiri cu tovarăsa Dolores Ibaruri, președinta Partidului Comunist din Spania.

La convorbiri au participat tovarășii Paul Niculescu-Mizil, Ghizela Vass, Valter Roman, Alexandru Secovici, George Vasilechi.

Din partea spaniolă, au fost prezenți membri ai conducerii Partidului Comunist din Spania. Cu acest prilej, s-au făcut în-formări reciproce cu privire la activitatea celor două partide, precum și un schimb de păreri cu privire la principalele probleme actuale ale mișcării comuniste și muncitorești, ale vieții politice internaționale.

În cursul convorbirilor, s-a subliniat hotărîrea comună de a

dezvolta în continuare relațiile de colaborare și solidaritate internațională existente între P.C.R. și P.C.S., corespunzător intereselor întăririi prieteniei dintre cele două partide și popoare, unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor antîmperialiste. Convorbirile s-au desfășurat într-un climat de căldă prietenie și solidaritate frățească.

SUCCESE ÎN ECONOMIE

Unitățile economice de pe teritoriul Sectorului I — municipiul București, au realizat la 23 decembrie 1970 sarcinile de plan revizuite pe anul 1970. Pînă la sfîrșitul anului, industria de pe teritoriul acestui sector va putea obține o producție suplimentară de 35 milioane lei. De asemenea, instituturile de proiectare vor realiza peste sarcinile de plan o producție globală de 28 milioane lei; vor preda beneficiarilor, înainte de termen, 213 studii tehnico-economice și 1945 proiecte de execuție.

Planul anual la producția globală și marfa a fost realizat și de întreprinderile industriale din Sectorul VI al Capitalei. Ele au obținut în acest an o creștere a

producției de 14,5 la sută, iar a productivității muncii de 12,1 la sută față de realizările anului precedent. În această perioadă s-au obținut peste prevederile planului mai mult de 80 milioane lei beneficii. Pînă la sfîrșitul anului se va realiza suplimentar un volum de producție marfă de peste 100 milioane lei, concretizată în peste 20 milioane lei aparatură electronică industrială și radio-telecomunicații, 500 mii lei echipamente autotracor, 60 unități de pompare, 2 cazane de 50 tone etc.

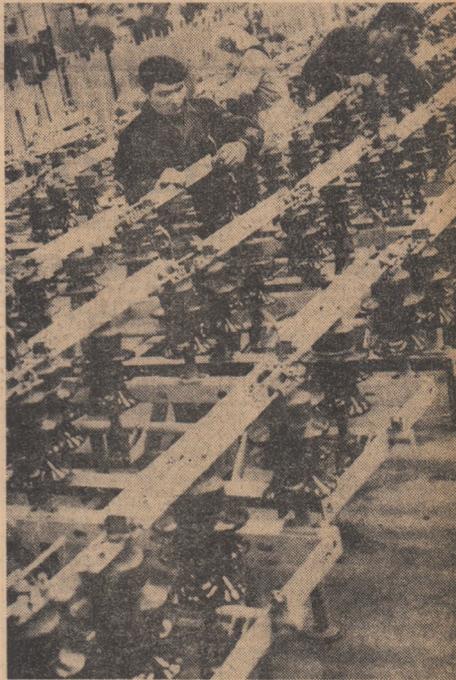
O DATĂ CU TERMINAREA arăturilor pentru însămînțările de primăvară, întreprinderile de mecanizare a agriculturii au îndeplinit planul anual de producție. Dotate cu un număr spo-

rit de tractoare și alte mașini agricole, ele au realizat, comparativ cu anul trecut, un volum mai mare de lucrări, deși au întîmpinat condiții deficiente în activitatea lor datorită calamităților naturale din primăvară.

MIERCURI A ANUNȚAT îndeplinirea planului de producție pe anul în curs, la toți indicatorii, industria locală a județului Prahova. Întreprinderile sale, care în acest an au parcurs o etapă de continuă dezvoltare, atît sub raportul lărgirii capacității, cit și al dotărilor tehnice, încheie bilanțul anual cu o producție suplimentară de peste 27.000.000 lei, precum și cu economii și beneficii suplimentare ce depășesc 6.000.000 lei.

INSTITUTUL DE TEATRU DIN TG. MURES
Pag. 5
COMPLEXITATE, DINAMISM, DIVERSITATE
Relatările redactorilor noștri prezenți la conferințele județene ale U.T.C.

SELECȚIA RIGUROASĂ ȘI ÎNDRUMAREA COMPETENTĂ A TALENTULUI ASIGURĂ VITOAREA AFIRMARE A TÎNĂRULUI ACTOR

Existența Institutului de teatru din Tg. Mureș, cu limba de predare maghiară, este un fapt din care rezultă incontestabilă a convenienței cu care se aplică preceptele unei legi fundamentale a țării noastre, aceea a egalității depine a naționalităților conlocuitoare, a dreptului de urmă studiile superioare în limba maternă, acest institut fiind o pepinieră care asigură noi promoții de actori pentru teatrele maghiare din România. Problemele pe care le pune existența acestui institut, relațiile sale cu beneficiarul — adică cu teatrele maghiare — locul pe care-l ocupă în sistemul învățămîntului superior artistic sînt chestiuni a căror analiză merită o deosebită atenție și forma în care vor încerca să realizeze acest lucru va fi, vînd nevină, una tangentă la teritoriul pe care îl cercetează o ramură a sociologiei — sociologia învățămîntului. Neîntînd însă specializat, voi încerca să enunț doar cîteva probleme, lînd celor care au această profesie, locului privilegiat care li se cuvine. Cîteva date generale: Institutul are acum 33 de studenți și 22 de profesori (12 cu funcția de oraș la institut, 10 plătiți cu boră și recrutați de la alte institute de învățămînt superior din localitate sau din cadrele unor instituții artistice). Cinci dintre cadrele didactice sînt în același timp actori la secția maghiară a Teatrului de Stat din Tg. Mureș. Cifra de școlarizare pentru anul I este de șase studenți, adică cîte unul pentru fiecare teatru maghiar din țară. Organizat pe patru ani de studiu, acest institut dă absolvenți actori. Da anumite intervale de

DAN CULCER
(Continuare în pag. a IV-a)

Uzinele „Electroputere”-Craiova: se lucrează la separatoarele tripolare de exterior.
Foto: O. PLECAN

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

FETELE DESPRE BĂIEȚI BĂIEȚII DESPRE FETE

MODELUL FAMILIAL VĂZUT DIN INTERIOR

Scopul întrebărilor din fiecare chestionar, legate de familie, nu viza, strict, raporturile familiale părinți-copii, dincolo de tipul de prietenie profesat de părinți în raporturile cu propriile progeneruri, ori dincolo de încrederea și admirația pe care copilul (devenit adolescent) ajunge să le aibă față de unul sau altul dintre părinți, vroiam să descifrăm raporturile mai subtile, de exemplu cele ale prieteniei părinți-copii, determinate de faptul că acesta

de MIHAI STOIAN

din urmă este băiat sau fată, sau interferența model părintesc ales-grad de coeziune familială. Trebuie arătat că răspunsurile nu dezamăgesc, în ciuda faptului că, deși lapidare, aproape „schematic”, ele schițează uneori — în puține cuvinte — și reale drame. E chiar atît de senină adolescența, mult cîntată „vîrstă de aur”? Pentru unii — da, pentru alții (destui) — nu!

Este ușor de observat din pro-

cente că atașamentul fetelor după 15 ani față de mamele lor crește constant pînă la 18 ani, cînd se înregistrează o oarecare scădere a sentimentului de prietenie fiică-mamă, așa cum se manifesta anterior. În general, orientîndu-ne după procente, s-ar părea că viața e mai simplă la 15 ani pentru fete: a mîndrii părinții se dovedesc prietenoși (38 la sută), ceea ce trădează o anumită stare de echilibru pozitivă în familie, mamele în special sînt prietenoase (42 la

(Continuare în pag. a II-a)

Vacanta ANTICIPATIE DIN „SEDIILE” VACANTELOR DE IARNA

Intrucit banuiesc ca multi dintre cititorii nostri sint indragostiti de munte, ca abia au asteptat sa bata ora h a vacantei si a excursiilor, mi-as fi ingradit sa le fiu un modest ghid...

tificat de absolvire si, la anul, vor avea „cale libera” pe partile... avansatori. Gazdele nu i-au uitat de data aceasta nici pe copii...

Nu-am informat pentru dv.

CE JUCĂRII PUTEAM CUMPARA COPIILOR

Dintre nouăți: automobil „fotograf”, aparat de radio cu tranzistori, „Boeing 727”, Robot electric, o insuficientă gamă de jocuri tehnice...

Creatorii de jocuri și-au onorat doar în parte promisiunile. Gama putea fi mai cuprinzătoare, deosebi în ceea ce privește jucăriile tehnice...

Dar, să prezentăm câteva nouăți: trei variante de trenuri mecanice și electrice, în trele 160 și 250 lei...

Modelul arhitect, jocurile de modelism din piese demontabile

Modelul arhitect, jocurile de modelism din piese demontabile (nava „Potemkin”, 38 lei, racheta „Vostok”, 77 lei, avionul „Boeing 727”, 35 lei)...

Expeditii

EXPEDITIILE „CUTEZĂTORII”

Organizată de revista „Cutezătorii” în colaborare cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor, expoziția, aflată la a doua sa ediție...

Vizita tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la Fabrica de mașini-unelte și agregate

În după-amiaza zilei de miercuri, după mingul de la Uzinele „23 August”, tovarășul Nicolae Ceaușescu...

productivitate și a altor întreprinderi din țară. Se arată că în viitorul plan cincinal ritmul mediu anual de creștere a producției uzinei este ridicat...

pleta necesarul de cadre cerut de dezvoltarea în perspectivă a fabricii. De asemenea, a fost relevat faptul că numeroși muncitori sint specializați la locul de muncă...

A apărut „LUPTA DE CLASĂ” Nr. 12/1970

A apărut numărul 12/1970 al revistei „PROBLEME ECONOMICE”

EPURTĂ TÂMPUL DV. LIBERE

Cinema

JOI, 24 DECEMBRIE 1970 B. D. INTRA IN ACTIUNE: rulază la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30)...

CEȘTI NEBUNI FĂTĂRNICI — de Comedie: CHER ANTOINE — ora 20; Teatrul Mic: FATA CARE A FĂCUT O MINUNE — ora 20; Teatrul C. I. Nottara (Ed. Magheru): REBELUL — ora 19; BARBĂȚI FĂRĂ NEVEȘTE — ora 18,30...

emisiune pentru cei mici: 19,30 Tejeurnalul de seară: 20,00 Film: „Video” (IV) — 20,30 Cu Mișuș Cheștuș și alții: 21,00 Panoramic științific: 21,25 Teleglob. Philadelphia arabică: 21,30...

AGENDA

● AMBASADORUL EXTRAORDINAR ȘI PLENIPOTENȚIAR al Republicii Democratice Vietnam la București. Nguyen-Dang-Hanh, a oferit miercuri, în saloanele ambasadei, o masă în onoarea delegației Uniunii Generale a Sindicatelor din România...

CRONICĂ

vinet de turism din țara noastră, de a conduce și îndruma întreprinderile și unitățile de turism. Print-nu alți decret al Consiliului de Stat, tovarășul Ion Coșma a fost numit ministru al turismului din Republica Socialistă România...

24

JOI, 24 DECEMBRIE 1970 PROGRAMUL I ● 18.00 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară: 18.30 La volan. Emisiune pentru conducătorii auto: 18.50 Mult și dulce și frumos. Emisiune de prof. dr. Sorin Stăruț: 19.15 Publicitate: 19.20 1901 de sert — 19.25

24

● ● ● MAI SCUMP DECIT FACE. Toader și Gheorghe Mitrofan (21 de ani) din comuna Gircina, jud. Neamț, au bătut în bufetul din sat pînă și-au pierdut „uzul răz”...

24

● ● ● CHEI FALSE, doi elevi din clasa a XI-a a Liceului „Mihai Sadoveanu” din Iași. Valentin Chincii și Călin Cosoi, au pătruns la 9 decembrie în locuința lui M. B. de unde au furat o haină de piele aflată pe cuierul din hol...

24

● ● ● CHEI FALSE, doi elevi din clasa a XI-a a Liceului „Mihai Sadoveanu” din Iași. Valentin Chincii și Călin Cosoi, au pătruns la 9 decembrie în locuința lui M. B. de unde au furat o haină de piele aflată pe cuierul din hol...

24

● ● ● CHEI FALSE, doi elevi din clasa a XI-a a Liceului „Mihai Sadoveanu” din Iași. Valentin Chincii și Călin Cosoi, au pătruns la 9 decembrie în locuința lui M. B. de unde au furat o haină de piele aflată pe cuierul din hol...

24

● ● ● CHEI FALSE, doi elevi din clasa a XI-a a Liceului „Mihai Sadoveanu” din Iași. Valentin Chincii și Călin Cosoi, au pătruns la 9 decembrie în locuința lui M. B. de unde au furat o haină de piele aflată pe cuierul din hol...

Teatre

Teatrul de Operetă: SUZANA — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale” (Sala Comedia): OTELUL — ora 19,30; FANNY — ora 20; (Sala Studio): MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 19; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (Sala Studio): A...

Mitingul prieteniei dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

Pe baza acestor principii, a acestor fatori s-au dezvoltat relațiile dintre partidele noastre, unitate dintre ele; tocmai de aceea această colaborare și unitate au rezistat și vor rezista oricărui încercări. (Aplauze puternice).

Cunoaștem condițiile grele în care își desfășoară activitatea comunistii spanioli; cunoaștem jertfele pe care le sînt nevoiți să le dea încă, pentru a-și cuceri libertatea, dreptul de a construi o Spanie liberă și independentă. Știm din propria noastră experiență din anii terorii burghezo-moșteresti din anii ilegalității, ce greutatea imensă trebuie înfruntată. Totodată, știm că orice de mari ar fi aceste greutăți, orice de puternică ar fi teroarea, nimic nu poate înfrînge voința unui popor de a lupta pentru eliberarea socială și națională, voința unui partid comunist, hotărît să-și îndeplinească obligațiile față de țară și națiunea sa. (Aplauze puternice, prelungite).

Am sprijinit și sprijinim lupta Partidului Comunist și a patrioților spanioli. Ne-am exprimat și ne vom exprima întotdeauna solidaritatea cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele de eliberare națională și anti-imperialiste. Considerăm că, în condițiile în care poporul român, stăpîn pe destinele sale, își făurește orînduirea nouă, exprimarea solidarității cu partidele comuniste, cu forțele de eliberare națională și antiimperialiste este în același timp, un factor de seamă în lupta pentru victoria socialismului în patria noastră. (Aplauze prelungite). Doresc să menționez, de asemenea, că întotdeauna partidul și poporul nostru au simțit solidaritatea și sprijinul tovarășilor din Spania, al altor partide comuniste, al forțelor progresiste, antiimperialiste. Tocmai în această rezidă forța internaționalismului socialist, a solidarității clasei muncitoare, a forțelor progresiste din întreaga lume. (Aplauze puternice).

Vizita tovarășilor Ibarruri și a celorlalți tovarășii spanioli în țara noastră are loc în împrejurările cînd în Spania se desfășoară o uriasă mișcare de protest față de înscenarea franchistă împotriva celor 16 patrioți basci, în condițiile cînd în întreaga lume se desfășoară o largă mișcare de solidaritate cu lupta patrioților spanioli pentru răsturnarea regimului franchist, pentru a face să triumfe dreptul poporului spaniol de a-și hotărî singur destinele sale, dezvoltarea democratică. (Aplauze prelungite). Comunistii români, întregul nostru popor își exprimă deplina solidaritate cu

lupta comunistilor și patrioților spanioli; avem convingerea că această luptă în care se unesc toate forțele ce se pronunță pentru o Spanie liberă și independentă, va triumfa. (Aplauze puternice, prelungite).

Tovarăși, Doresc, în continuare, să mă refer la țara noastră. Ne aflăm la sfîrșitul anului 1970 și al cincinalului 1966-1970. Încheiem anul în curs și cincinalul cu rezultate bune în toate domeniile. Planul pe anul 1970 ca și prevederile întregului cincinal vor fi nu numai realizate, dar și depășite. Aceasta marchează o nouă treaptă în dezvoltarea socialistă a României, în ridicarea gradului de civilizație al poporului nostru. (Aplauze puternice). La aceste realizări uzina dumnea noastră — una din marile întreprinderi ale României socialiste — a adus o contribuție de seamă. Am discutat nu o dată despre problemele uzinei dumnea noastră și nu doresc acum să mă refer din nou la ele. Mă bucur însă să constat că, an de an, lună de lună, întreprinderea și-a perfecționat activitatea, și-a îmbunătățit organizarea muncii, și-a ridicat nivelul tehnic de producție. Aceasta înseamnă că mergeți pe un drum bun și fără îndoială, harnicul dumnea noastră colectiv de muncitori, ingineri și tehnicieni este capabil să facă lucruri și mai minunate. (Aplauze prelungite).

Vă adresez tuturor, din partea conducerii de partid și de stat, cele mai calde felicitări pentru munca de pînă acum, pentru rezultatele bune obținute în acest cincinal, pentru contribuția pe care ați adus-o la realizarea programului de dezvoltare și înflorire a României socialiste. (Urale, aplauze prelungite).

Desigur, lucrurile n-au mers ușor, am avut de înfrînat și greutăți. Anul acesta am fost greu încercat de stihiiile naturii. Dar, datorită unității întregului nostru popor și, în primul rînd, a fermității cu care clasa muncitoare a răspuns chemării partidului, am depășit cu succes greutățile. Am reușit să învingem dificultățile într-un timp mult mai scurt decît se așteptau unii oameni chiar la noi în țară, nu mai spun în străinătate. Mulți își puneau întrebarea: care românii nu vor trebui să renunțe la prevederile planului pe 1970? Care nu vor trebui să-și revizuiască planul cincinal? Răspunsul clasei noastre muncitoare, al țărânilor ai intelectualiilor ai întregului popor a fost: Nu! Nu renunțăm la realizarea programului de dezvoltare a României, pentru că orice țară în apoi înseamnă împiedicarea creșterii nivelului de viață al poporului. Întregul popor a răspuns chemării partidului, a muncitor eroici și a

depășit planul de producție. Următorul cincinal prevede dezvoltarea în continuare în ritm susținut a României socialiste. (Aplauze puternice). Putem să realizăm acest obiectiv datorită faptului că avem o linie politică justă, că Partidul Comunist Român își îndeplinește rolul de forță conducătoare a societății, înțărînd necontenit colaborarea, unitatea cu întregul popor, bizuindu-se permanent pe clasa muncitoare, clasa conducătoare a societății noastre socialiste. (Urale puternice).

Cunoașteți măsurile luate în cadrul programului de mărirea salariilor, precum și măsurile luate pentru stabilirea unui venit minim al țărânilor, care — adevărat — va fi de numai 300 de lei lunar dar care, față de situația din trecut, reprezintă un mare pas înainte. Aceste măsuri evidențiază preocuparea permanentă a partidului și statului nostru pentru ridicarea nivelului de viață al întregului popor. Orînduirea noastră este orînduirea muncitorilor și țărânilor, iar aliații dintre muncitori și țărani constituie baza dezvoltării socialiste a României. Trebuie să facem totuși pentru întărirea acestei unități, a colaborării între muncitori, țărani și intelectuali, dintre toate forțele sociale ale patriei, dintre toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate; tocmai această unitate și colaborare constituie cheiașia mersului hotărît înainte ai patriei pe calea socialismului și comunismului. (Aplauze prelungite).

Începem, în curînd, un nou cincinal ce cuprinde prevederi importante pe care le cunoașteți, de altfel, de la Congresul al X-lea. Aceste prevederi vor asigura pășirea într-o etapă nouă a dezvoltării României; ele vor face ca țara noastră să se apropie mult de nivelul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic. Fiește, pentru aceasta vom avea mult de muncit, tovarășii. Uzina dumnea noastră va avea și ea multe de făcut. Tovarășii din conducerea uzinei are sarcini mari pentru anul viitor. Un colectiv de aproape 13.000 de oameni — cum sînteiți dumnea noastră — cu o asemenea dotare tehnică, cu o bogată experiență în producție și cu o îndelungată tradiție revoluționară, poate face mai mult decît în ce privește creșterea producției cît și îmbunătățirea calității produselor. În aceste domenii, să-mi fie îngăduit să spun, mai aveți încă mult de făcut, cu toate rezultatele bune obținute pînă acum. Există toate condițiile pentru a dezvolta în continuare această unitate industrială a țării. Ne gândim — și le-am spus această și tovarășilor din conducerea uzinei — ca spre 1975 întreprinderea să ajungă la 18—

20.000 de salariați. Vor trebui angajate în uzină mai multe femei. Astăzi sînt circa 19 la sută și este de dorit să ajungă la 25-30 la sută. Trebuie să facem din întreprinderea dumnea noastră unul din detașamentele puternice ale industriei noastre socialiste. Eu cunosc uzina dumnea noastră încă din ilegalitate, o cunosc și din perioada de după 23 August și sînt convins că aveți forțe suficiente pentru a îndeplini în bune condiții sarcinile ce vă revin în viitorul cincinal. (Aplauze puternice, prelungite).

În perioada următoare voi fi luate noi măsuri pentru creșterea nivelului de trai; anul viitor vor fi sporite alocațiile pentru copii. Dorim să facem totul ca, pe măsură ce țara noastră realizează noi pași înainte în dezvoltarea sa economică-socială, să se ridice necontenit și nivelul de trai al oamenilor muncii. De altfel, tot ceea ce facem, întreaga politică a partidului și statului nostru are drept țel suprem bunăstarea și fericirea omului. Partidul nostru, împreună cu întregul popor, va face totul pentru ca România să devină un stat socialist în condiții în care toți cetățenii să se bucure de cuceririle civilizației. (Urale, aplauze prelungite; se scandează „P.C.R. — Ceaușescu”).

În og pe prietenii noștri spanioli să mă erte că m-am oprit mai mult asupra problemelor noastre. Dar, așa cum am spus și acum două zile, sperăm că și aceasta reprezintă o înfrățire tovarășească, un schimb de experiență, deosebite ceea ce facem noi astăzi vor face mișcările și tovarășii spanioli. Noi sîntem convinși că multe lucruri le vor face mai bine decît le-am făcut noi. Le dorim din tot sufletul să obțină eul mai curînd eliberarea de sub jugul franchist, să pășească la dezvoltarea democratică a Spaniei. (Aplauze puternice, prelungite).

Doresc să urez încă o dată noi și noi succese în lupta tovarășilor spanioli, forțelor progresiste din Spania, să-i asigură că întotdeauna Partidul Comunist Român și poporul român vor fi solidari cu lupta pe care o duce pentru progres, libertate și independență națională, pentru pace. (Urale puternice, se scandează „Ceaușescu — Dolores”).

Nu doresc să mă refer pe larg, în acest cadru, la problemele vieții internaționale; în însă să menționez că Partidul Comunist Român și poporul român fac totul pentru a contribui la dezvoltarea unității și colaborării tuturor țărilor socialiste. Relațiile noastre cu țările socialiste sînt bune. Vom acționa și în viitor neobosit pentru întărirea și dezvoltarea acestor relații, a unității țărilor socialiste. (Aplauze prelungite). Cunoașteți bine, de asemenea, activitatea pe care o desfășoară statul nostru pentru dezvoltarea relațiilor sale cu toate țările lumii, fără deosebire de orînduirea socială. Desigur, sînt diferențe fundamentale între România și statele capitaliste, dar cu toate acestea noi considerăm că trebuie acționat consecvent

pentru dezvoltarea colaborării cu aceste țări în spiritul coexistenței pașnice. Trebuie să găsim căi care să ducă la soluționarea problemelor internaționale pe calea tratativelor, la excluderea războaielor din viața internațională, la deosebire de politică externă a României — bazată pe principiile depline egalități și drepturi între toate națiunile, pe respectul independenței și suveranității; națiunile, pe neametele în treburile interne, pe dreptul fiecărui popor de a-și hotărî dezvoltarea de sine stătătoare — se bucură de o apreciere tot mai mare în întreaga lume. Iată de ce noi am cistigat prieteni pe toate continentele. (Urale, aplauze prelungite).

Acționăm și vom acționa în continuare pentru întărirea colaborării cu toate partidele comuniste, cu toate mișcările de eliberare națională, cu toate forțele antiimperialiste. Sprijinim lupta de eliberare națională a popoarelor, ne pronunțăm pentru încetarea cît mai grabnică a intervenției Statelor Unite în Vietnam, pentru rezolvarea pe cale politică, în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate, a situației din Orientul Apropiat. Ne pronunțăm cu toată hotărîrea împotriva politicii imperialiste de forță și dictat. Cerem să se pună capăt oricărui amestec în treburile interne ale statelor și popoarelor. (Aplauze puternice).

Îmbinînd efortul pentru rezolvarea problemelor naționale și a celor internaționale, noi acționăm ca marxist-leniniști, ne îndeplinim auz îndatoririle față de propriul popor, cît și față de întreaga comunitate a popoarelor, contribuim la triumful cauzei socialismului și păcii în lume. (Vii aplauze).

În încheiere, dați-mi voie să vă urez din toată inima succes în activitatea dumnea noastră viitoare și, din fîd că ne aflăm în preajma Anului Nou, să vă doresc la toți mulți să-nătaie și fericire! La mulți ani! (Urale puternice, ovatii. Se scandează îndelung „Ceaușescu — Ceaușescu”, „P.C.R. — P.C.R.”).

Cuvîntarea tovarășei DOLORES IBARRURI

(Urmare din pag. 1)

Trar ai procesului au provocat în țara noastră și în întreaga lume o mișcare emoționantă de protest, de amplasare fără precedent împotriva terorismului și sadismului franchist. Acest proces, care a pus în mișcare toate forțele politice progresiste din țara noastră — începînd cu grupurile monarhistice, democraților creștini — forțele catolice progresiste, naționaliștii basci, catalanii și din Galicia și pînă la socialiștii comunisti, demonstrează nu numai ferocitatea dictaturii franchiste, dar și slăbiciunea sa. De asemenea, aceasta demonstrează și amploarea forțelor naționale care se opun perpetuării dictaturii. Procesul de la Burgos s-a și transformat în procesul regimului. El a produs o apropiere a tuturor acestor forțe, care au protestat în mod unanim. În felul acesta, el a arătat imensele posibilități existente pentru o înțelegere și un acord în acțiune pentru dărîmarea dictaturii și stabilirea democrației în țara noastră. (Aplauze puternice).

Criza regimului, măcinat de contradicții interne și, deosebi, datorită eroicii lupte a clasei muncitoare, a țărânilor, ai intelectualiilor, a combativității tuturor tineret muncitor și studentesc, este ireversibilă. În rîndurile armatei există deja curente democratice și liberale, impulsionate de militari care se împotrivesc să fie folosiți drept forțe represive, curente democratice pe care poporul le salută și le sprijină.

În față repudierii naționale și internaționale, dictatorul și

camarila sa încearcă să revie vechile și sîngeroasele sale masacrae fasciste, manifestări ale cămășilor albastre, sâritul cu brațul întins, cu imnuri de război civil, cu strigăte de ură care amintesc sîntătră epocă a hitlerismului.

Însă nimic nu va salva franchismul. Și dacă acesta mai poate să însceneze farse în care răsunătorii pentru război din 1936-1939 își strigă ura lor animalică față de democrație, dacă mai poate să pronunțe sentințe capitale împotriva luptătorilor cei mai plini de abnegație pentru libertatea Țării Basci și a Spaniei, nu mai poate să oprească nici prin teroare și nici prin execuții dezvoltarea forțelor de opoziție, dintre care unul din cele mai combative detașamente este Partidul Comunist din Spania, a cărui politică unitară, democratică și profund națională suscită respectul tuturor forțelor de opoziție. (Aplauze îndelungi).

30 de ani de sîngeroasă teroare franchistă și-au putut să licheideze ideile progresului și libertății. În condițiile grele ale persecuțiilor și adversităților s-au călît noi generații de combatanți, care reprezintă cea mai bună garanție că aceste idei vor triumfa, măturînd de pe harta Europei acest regim anarhic care, în plin secol XX, în această epocă de umitoare realizări tehnice și științifice, face să revie prin procesul de la Burgos negrele imagini ale inchiziției.

Partidul nostru a rezistat neabătut tuturor furtunilor represive, astăzi apare ca o mare forță națională. Zilele trecute o agenție oficială spaniolă de stirii afirma că influența partidului nostru po-

te să cuprîndă 12 milioane de muncitori.

Care este motivul acestei forțe și influențe ai partidului nostru? Forța și vitalitatea Partidului Comunist din Spania se află în politica sa democratică, unitară, națională, care, sprijinindu-se pe principiile revoluționare ale marxism-leninismului, tinde să unescă într-un pact pentru libertate toate forțele politice naționale, chiar și acele sectoare ale armatei și ale forțelor armate care încep deja să se opună politicii represive a dictaturii.

Este evident că, după procesul de la Burgos, Spania nu va mai fi ceea ce a fost înaintea acestui proces, deoarece acest proces a pus în mișcare cele mai largi mase din țara noastră, care au făcut ca diferitele forțe politice să simtă necesitatea ca poporul să fie prezent în soluționarea viitorului politic ai Spaniei.

Partidul Comunist din Spania își reînnoiește voința de a încheia acorduri cu toate forțele politice dispuse să dea hotărîrea alternativă politică pe care o are Spania în față sa.

Iar atunci cînd Franco, falsificînd realitatea situației din țara noastră, considera anti-spanioli toate forțele care se ridică împotriva regimului său și apăra o soluție democratică, că poporul nostru proclamă că anti-spanioli nu sînt cei ce luptă pentru un regim de libertate și de dreptate, ci cei care au vîndut buciți din teritoriul spaniol imperialismului nord-american pentru instalarea de baze militare, care constituie un pericol nu numai pentru securitatea Spaniei, ci și a Europei, care reprezintă ipotecarea suveranității patriei noastre față de o putere străină.

Dragi tovarășii de la Uzinele „23 August”, mulțumind în mod profund pentru solidaritatea poporului român și a Partidului Comunist Român, față de poporul spaniol, vă rog să-mi permiteți să folosesc această tribună pentru a exprima mulțumirea mea tuturor celor care în lume și-au ridicat glasul și acțiunea lor solidară față de tinerii patrioți basci și față de poporul spaniol în lupta pentru libertate și democrație, cu siguranța că această solidaritate combativă se va menține pînă cînd spanioli vor pune capăt dictaturii franchiste, pînă cînd Spania va fi din nou o țară democratică, înaintînd spre un viitor de pace, progres și socialism. (Aplauze puternice).

În încheiere, vă rog să-mi permiteți să vă doresc noi și mari succese în munca dv. spre binele patriei voastre socialiste. (Aplauze puternice, urale îndelungi, se scandează „Ceaușescu — Dolores”).

(Urmare din pag. 1)

Dolores Ibarruri, și strînge călduros mina, o îmbrățișează. Se vizitează, apoi, fabrica de utilaje complexe. Face o impresie deosebit de plăcută gradul înalt de mecanizare a procesului tehnologic, utilajele și agregatele cu care este dotată întreprinderea, ordinea la locurile de muncă.

În fabrica de motoare, tovarășii Nicolae Ceaușescu și tovarășii Dolores Ibarruri sînt înfrînțați cu aceeași atmosferă și entuziasm.

În timpul vizitei, prin uzină, în imensa hală a fabricii de motoare s-au adunat peste 4.000 de muncitori, tehnicieni și ingineri ai uzinei. În mijlocul lor șosec tovarășii Nicolae Ceaușescu, Dolores Ibarruri și ceilalți conducători de partid români și spanioli care, în însoțesc, de bunăcușoare aplauze furtunoase. Se scandează, minute în șir, „Ceaușescu-P.C.R.”, „Ceaușescu-Dolores”, „Trăiască Partidul Comunist Român”, „Trăiască Partidul Comunist din Spania”.

În mijlocul halei este amenajată o tribună, deasupra căreia este înscrisă, în limbi română și spaniolă, urarea: „Trăiască prietenia și solidaritatea frățescă dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania”.

Aici are loc vibrantul miting consacrat prieteniei dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Spania, dintre poporul român și poporul spaniol.

Mitingul este deschis de tovarășul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal-București al P.C.R.

A luate apoi cuvîntul secretarul Comitetului de partid al uzinei, Marin Enache, care a spus:

Întregul colectiv al constructorilor de mașini din Uzinele „23 August”, este o deosebită bucurie să adresem un călduros salut, lui tovarășesc președintelui Partidului Comunist din Spania, tovarășei Dolores Ibarruri — militanță de seamă a Partidului Comunist și poporului spaniol, personalitate eminentă a mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Totodată, ne exprimăm deplina satisfacție de a avea din nou în mijlocul nostru pe tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului nostru, pe alți conducători ai Partidului Comunist Român.

Comunistii, întregul nostru popor nutresc o caldă simpatie și solidaritate față de lupta eroică, perseverență a Partidului Comunist din Spania, consacrată restabilirii democrației, a drepturilor și libertăților fundamentale ale oamenilor muncii, unirii tuturor forțelor patriotice și progresiste în lupta împotriva regimului franchist, pentru triumful idealurilor de libertate și progres social.

Ne bucurăm relațiile strînse de colaborare frățescă statornicie între partidele noastre comuniste, relații profund principiale, bazate pe învătarea marxist-leninistă, pe ideile internaționalismului proletar, pe egalitate în drepturi, pe simț și ajutor reciproc.

Vizitele dumnea noastră, tovarășii Dolores Ibarruri, în țara noastră, ale tovarășilor Santiago Carrillo, secretar general al Partidului Comunist din Spania, convorbirile purtate cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, relațiile cordiale, tovarășești, statornicie între conducerea celor două partide contribuie la o mai bună cunoaștere și înfrățire reciprocă, slujesc cauzelor întăririi unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor antiimperialiste.

Primim în mijlocul nostru astăzi pe tovarășii Dolores Ibarruri, vechi și încercat militanți ai Partidului Comunist

din Spania, legendara „La Passionaria” de pe baricadele Barcelonei și Alcazarului din zilele neuitatei Republici Spaniole care înflorise pe Togo și în Sierra, de numele căreia se leagă nu mai puțin legendarul „No Passaran”.

Vizita pe care a benevoit să ne-o facă astăzi cîstește uzina noastră și pe oamenii eroici muncesc în ea. Vedem în această vizită o nouă expresie a bunelor relații, cu vechi tradiții, ce s-au statornicit între partidele noastre, aceste forțe de avangard ale clasei muncitoare din cele două țări, luptătoare neînfricte pentru pace și progresul popoarelor, pentru fericirea oamenilor.

Noi, muncitorii, comunistii din uzină, ca și întregul nostru partid, cunoaștem și ne bucurăm din inimă de succesele dobîndite de comunistii și patrioții spanioli în lupta lor pentru apărarea intereselor vitale ale poporului, împotriva regimului de dictatură franchistă, pentru triumful democrației, păcii și progresului social.

Prețuim în mod deosebit contribuția Partidului Comunist din Spania la normalizarea situației din mișcarea comunistă și muncitorească internațională. În întărirea unității ei pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului proletar. Credincioșii ideilor marxism-leninismului, poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, clădește societatea socialistă multilateral dezvoltată. Pînă la realizarea remarcabile de azi, am parcurs un drum lung și uneori anevoios. Am avut greutăți, dar le-am învins. Astăzi, țara înflorise și, cu ani care trec, urcă treaptă cu treaptă, spre culmile civilizației. Uzina noastră, detașament de frunte pe frontul industrializării socialiste, aduce o contribuție largă la dezvoltarea econo-

miei naționale, la traducerea în viață a Directivelor Congresului al X-lea.

Începem anul 1970 cu succese importante în activitatea noastră. Volumul producției marfă crește cu 24 la sută față de anul trecut, productivitatea muncii sporește cu 17 la sută, iar beneficiile peste plan însumează pînă în prezent peste 27 milioane lei. Sîntem conștienți că tot ceea ce facem, tot ceea ce întreprindem, tot ceea ce realizăm este în folosul nostru și al poporului, și se va reflecta în creșterea nivelului nostru de trai, cu alte cuvinte, că tot ceea ce facem, facem pentru noi.

Urînd un mers firesc, sarcinile anulului 1971 sînt sporite. Dar vom ști să ne mobilizăm pentru a le îndeplini. Pentru că nu cunoaștem cuvîntul „imposibil”, el nu există în vocabularul nostru. Îmbunătățim-l în continuare activitatea, muncind cu și mai multă rîvnă pentru dezvoltarea economică națională, sîntem conștienți că în acest fel ne facem datoria de internaționaliști, contribuim la întărirea sistemului mondial socialist, a forțelor antiimperialiste.

Prezența dumnea noastră, dragi oaspeți spanioli, îmi amintesc de vizita pe care a făcut-o în uzina noastră tovarășul Santiago Carrillo, secretarul general al Partidului Comunist din Spania. Ca și atunci, ne exprimăm solidaritatea cu lupta grea, eroică, a Partidului Comunist din Spania, împotriva represivei și teroarei, pentru unirea tuturor forțelor revoluționare și democratice. Astăzi, în Spania, regimul franchist se dedă la noi acțiuni dușmănoase împotriva clasei muncitoare, înscenînd simulacru de proces de la Burgos împotriva patrio-

ților basci. Plini de indignare condamnăm aceste samavolnicii și cerem răspoiți. Să se pună capăt înscenării judecării de la Burgos! Libertate pentru patrioții basci, pentru clasa muncitoare din Spania!

Vă rog să transmiteți clasei muncitoare, comunistilor spanioli, poporului spaniol un călduros salut din partea noastră, a clasei muncitoare române, a comunistilor români. Vorbitorul a rostit apoi o frază de încheiere în limba spaniolă.

În cuvîntul său, ingenera Adina Drăgulin a spus: Am fost conștienți de deosebită bucurie și satisfacție de hotărîrea Comitetului Central al Partidului nostru și a Consiliului de Stat de a se acorda tovarășei Dolores Ibarruri, președinte Partidului Comunist din Spania, cea mai înaltă distincție a Republicii Socialiste România, cu prilejul celei de-a 75-a aniversări a zilei sale de naștere. Steaua Republicii Socialiste România clase I ce strălucește astăzi pe pieptul dumnea noastră, iubită tovarășă Dolores Ibarruri, este expresia prețurii deosebite, a sentimentelor de înaltă apreciere pe care poporul nostru le nutrește față de eroicul Partid Comunist și poporul spaniol, față de lupta lor neînfricată pentru libertate, democrație și progres, față de personalitatea dumnea noastră, tribun revoluționar, înflăcărat conducător al luptei poporului spaniol, militant de frunte ai mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Viața, munca și lupta dumnea noastră constituie un viu exemplu de slujire neabătută a cauzei poporului și clasei muncitoare, a Partidului Comunist, care promovează cu consecvență o politică învîntă din realitate pămîntului spaniol, aplicînd creator învîntura mar-

xist-leninistă la condițiile concrete ale țării sale.

Susținînd lupta dreaptă a poporului spaniol, ne ridicăm glasul nostru de protest împotriva discriminărilor și represivei lor care este supusă populația cu întregul nostru popor, cu opinia publică internațională, să se pună capăt procesului înscenat celor 16 tineri patrioți basci, să fie salvată viața, să fie puși neînfrînt în libertate.

Poporul nostru, care are satisfacția de a fi făcut să triumfe în patria sa principiile și ideile cele mai înalte ale epocii noastre, își dedică toate forțele sale creatoare furtunilor societății socialiste multilater dezvoltate. În această activitate, colectivul de muncă al uzinei noastre este prezent cu însemnate înfrățiri. Pe baza sarcinilor trasate de partid, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, ne străluim să ridicăm pe trepte mai înalte eficiența întregii activități economice, să introducem pe scară largă cercinile științei și tehnicii moderne, să organizăm pe baze științifice munca și producția, valorificînd astfel, mai bine, rezervele de care dispunem.

Preocupîndu-se de desfășurarea în condiții cît mai bune a construcției socialiste în România, partidul nostru promovează, în același timp, o politică externă activă, în centrul căreia se află întărirea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, dezvoltarea relațiilor cu toate statele independente de orînduirea lor social-politică, întărește legăturile de solidaritate internațională cu toate celelalte partide comuniste și muncitorești, cu toate forțele democratice, progresiste și antiimperialiste, în interesul cauzei socialismului și păcii.

În puterile și îndelungi a-plauze, iau cuvîntul tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU și DOLORES IBARRURI.

Cei prezenți manifestă călduros pentru prietenia dintre Partidul Comunist din Spania și Partidul Comunist Român, pentru întărirea continuă a orînduirii socialiste în țara noastră, pentru unitatea întregului nostru popor în jurul conducătorului său încercat — Partidul Comunist Român, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășii Nicolae Ceaușescu —, pentru întărirea unității țărilor socialiste, a partidelor comuniste și muncitorești din lumea întreagă. Numeroasele lozinci arborate în hală unde are loc mitingul exprîmă, în formă concisă dar expresivă, aceste idei: „Salut tovarășei Dolores Ibarruri!”, „Trăiască prietenia dintre poporul român și poporul spaniol!”, „Trăiască unitatea mișcării comuniste, a tuturor forțelor antifasciste!”, „Libertate patrioților basci!”, „Salut passionariei!”, „Ceaușescu!”, „Să încețeze înscenarea judiciară de la Burgos!”.

Mitingul ia sfîrșit într-o atmosferă de entuziasm înflăcărat. În aplauzele mulțimii, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Dolores Ibarruri își string călduros minile, se îmbrățișează.

Reportajul realizat de: NICOLAE POPESCU — HOGDANESTI MIRCEA IONESCU — MIRCEA S. IONESCU
Fotografii realizate de: RADU CRISTESCU și PETRE DUMITRESCU

Ancheta MILITANTISM SI LITERATURA

VALORI RIDICATE PE POSTAMENTUL ADEVĂRULUI

Noțiunile pot fi compromise prin folosirea și răsfaloarea lor eronată, prin falsificarea conținutului lor. Unii au înțeles eronat noțiunile de bază, ca, de exemplu, realismul și, greșind, ezită să-l mai folosească. De asemenea, militantismul literaturii nu poate fi, decât în chip grosolan, confundat cu improvizarea confecționată ca fotografiile la minut trase la colțul de stradă. Dacă dintr-o astfel de mentalitate ar izvorî și criteriile de apreciere au vedea cum este posibil ca în numele unui militantism strimț, monstruos deformat să se împartă anatome în dreapta și în stînga, negîndu-mai valori ale culturii și purtînd în circulație prefabricatele literare. Din fericire nu se, în timpă așa, și erorile trebuie considerate ca atare, adică erori ale unui scriitor ori altul.

Intr-un fel sau altul, nu există literatură care să nu militeze pentru ceva. Comunicînd, prin scrisul său, scriitorul și militează. Simplificînd, pot spune că numai cuvîntul nefixat pe hîrtie, numai piatra din care dalta n-a tăiat statuia, numai acestea nu militează. Bineînțeles, aici intervine întrebarea: pentru ce militează? A milita prin literatură, a milita în sens comunist, înseamnă a respecta adevărul vieții, a pleca de la adevăr și a te întoarce morau la el. Bineînțeles, se poate milita și pentru neadevăr, dar marile valori ale litera-

de CORNELIU ȘTEFANACHE

turii, din toate timpurile, n-au fost ridicate decât pe postamentul adevărului. Sigur, presupunem în permanență talentul ca o condiție hotărîtoare, dar și talentul se poate degrada sub acțiunea minciunii. De altfel, este un fapt constat, nonvalorile, scriitorii lipsiți de har, improvizanți, aceștia cedează cel mai des minciunii.

Cred că a fi militant înseamnă a fi pozitiv dogmatismului, ideilor primitive. Scriitorul care își respectă scrisul și îndăntarea sa față de public va abandona în permanență acest balast, care se poate ivi, într-un moment sau altul al creației sale, va fi mereu pentru ochiul obișnuit, un inconformist, dacă vrei, un permanent nemulțumit.

Însă efortul lui este acela de înnoire și amplificare a cunoștințelor. Este azi scriitorul singur în desfășurarea acestui efort? Marele său avantaj și totodată condiția esențială pentru ca arta lui să câștige încrederea oamenilor constă în similitudinea dintre efortul său și al întregii societăți socialiste, al tuturor categoriilor de oameni. În mod obiectiv, deci, scriitorul nu poate fi, azi,

EFICIENȚA SOCIALĂ A ARTEI

de RADU NEGRU

Angajarea socială a artei, sensul ei politic, nu poate rămîne doar un fapt de implicare morală strict individuală, privindu-l pe artist. Cu cât aria răspunderii pe care și-o asumă opera crește, cu atât crește și virtualitatea valorii sale, desigur, cu condiția manifestării plene a unui talent autentic, viguros în sugesivitate. A fi actual este ceva mai mult decît a fi prezent în actualitate sau alături de contemporarii tăi. Clasiții sînt mereu actuali fiindcă fac parte din spiritualitatea noastră, au devenit o parte a structurii noastre intime, ne-au învățat murmurul dragostei roșit ca un ritual eminescian sau ne-au învățat să vedem galbenul cîmpiei lui Van Gogh, ori roșul petalelor lui Luchian în toate anotimpurile vieții noastre, în toate florile.

Amăgii de modelul mecanicist al materialistilor contemplativi, numii critici și esteticieni de catedră au crezut și mai conștient să creadă, comod, că actual-

rilor noștri și, în consecință, ei militează în acest scop. Această idee este incontestabilă, dar insuficientă. Insuficientă pentru a explica resortul intim al complexului act pe care îl numim creație și în care este prezentă ca o permanență întrebarea: cum răspundem, cum ajutăm noi scriitorii, în felul specific al artei, la fătura ideilor populare noastre condus de partid?

Ochii obișnuiți nu vede decît oglinda fluxului, încremenții sau bîntuții de valori. Scriitorul lipsit de talent și ideal va rămî-

ne și el numai la această suprafață. Va mima idealul, va „arăta” improvizativ lui de ideal cu viață de baloane de săpun. Scriitorul care își respectă scrisul va căuta să simtă, să „prindă”, să pună în evidență nu suprafața, ci tumultul curentilor de profunzime, hotărîtori, determinanți. Sigur, evidența acestor curenți poate, în anumite momente, șoca, poate deranja spiritul liniștit, pus în discuție. Scriitorul comunist militant nu poate fi un spirit placid aluneceînd comod pe suprafața realității sau a visului. El trebuie să reflecte sensul adevărat, revoluționar, la care nu se poate ajunge decît cu o conștiință dinamică, vie, angajată.

Scind aceste rînduri, nu-am închipuit mereu viața noastră de astăzi, tot ce reprezintă România acum, un imens fluviu.

litatea artei este un simplist aspect concordant, de oglindire pasivă a realității, un moment strict gnoseologic, cel-drept, acordîndu-i un „specific”, concretul senzorial propriu imaginii. Fără să mă oprem asupra faptului că specificul artei nici nu se poate reduce la caracterul concret — senzorial — al imaginii dintr-un film științific despre operațiunile cordului poate fi mult mai mult decît a fi prezent în actualitate sau alături de contemporarii tăi. Clasiții sînt mereu actuali fiindcă fac parte din spiritualitatea noastră, au devenit o parte a structurii noastre intime, ne-au învățat murmurul dragostei roșit ca un ritual eminescian sau ne-au învățat să vedem galbenul cîmpiei lui Van Gogh, ori roșul petalelor lui Luchian în toate anotimpurile vieții noastre, în toate florile.

Amăgii de modelul mecanicist al materialistilor contemplativi, numii critici și esteticieni de catedră au crezut și mai conștient să creadă, comod, că actual-

ne și el numai la această suprafață. Va mima idealul, va „arăta” improvizativ lui de ideal cu viață de baloane de săpun. Scriitorul care își respectă scrisul va căuta să simtă, să „prindă”, să pună în evidență nu suprafața, ci tumultul curentilor de profunzime, hotărîtori, determinanți. Sigur, evidența acestor curenți poate, în anumite momente, șoca, poate deranja spiritul liniștit, pus în discuție. Scriitorul comunist militant nu poate fi un spirit placid aluneceînd comod pe suprafața realității sau a visului. El trebuie să reflecte sensul adevărat, revoluționar, la care nu se poate ajunge decît cu o conștiință dinamică, vie, angajată.

Scind aceste rînduri, nu-am închipuit mereu viața noastră de astăzi, tot ce reprezintă România acum, un imens fluviu.

DAN ZAMFIRESCU:

Cît de fertil poate fi un contact sintetic cu istoria și literatura română „vechi” ne-o dovedesc, în cîteva rînduri în chip remarcabil, aceste frumoase pagini de simplă publicistică ale criticului literar Dan Zamfirescu. Bun cunoscător al evului mediu românesc, autorul acestor **Atitudini** se ocupă de chestiuni la ordinea zilei în literatura contemporană. Iată, de pildă, să luăm o anumită nemulțumire tot mai simțită, dacă nu și tot mai declarată, produsă de proza actuală și, în genere, de anacronismul unei părți nu tocmai neînsemnate din romanele „de azi”. Reluarea unei vechi întrebări, „de ce nu avem roman?”, „de ce nu spulberă pe acelea care le avem, ci exprimă dificultatea în care se află „genul proteic” de a nu folosi deplin o istorie ce-l merită cu prisosință. Situația este acum, firesc, diferită față de momentul cînd M. Rănea și alii critici răspundeau acestei întrebări. Concluzia era, atunci, că un anumit tip de roman pretinde un anumit tip de experiență socială și istorică pe care noi n-am fi avut-o. Discutabilă, și atunci, însă că azi romanul, literatura în general, dispune de o istorie pasionantă cu care omul intră în raporturi cordiale. Istoria nu-și arată chipul abia în romanul sau tratat.

Spre deosebire de Sadoveanu, de exemplu, prozatorul de azi și de mine nu va aștepta să apară cronică pentru a-și da seama de aceste raporturi, pentru a le clarifica sensul și pentru a se afla în istorie”. Asemenea raporturi în care interesele, acțiunile și deciziile noastre sau chipul fatalității, ci al necesității și care favorizează o atare libertate ficcivă de a se dezvălui așa cum este, libertate ce creează multora, o neașteptată dificultate de dezvoltare (de unde se nasc și forme literare ale fricii de dezvoltare) — asemenea raporturi de o tăioasă cordialitate apelează ca niciodată la resursele morale ale individului. Poate niciodată ca pînă acum n-a însemnat istoria un asemenea apel la aptitudinea etică a omului la fondul moral capabil să susțină o fermă și consecventă atitudine politică. Ce ne arată istoria mai veche în această privință? Că unii dintre cei mai importanți exponenți ai poporului român, printre care nu puțin oameni de cultură, intelectuali militanți, au avut o idealism moral pe care istoria l-a pus în condiții cel puțin dificile. Raporturile omului cu istoria n-au fost de fel cordiale. Din acest contrast s-au născut mari tragedii. Bălcescu este prototipul unei astfel de tragedii în plin început de epocă „modernă” spre a nu mai vorbi de Tudor Vladimirescu sau de cîteva dintre cei mai importanți voievozi europeni care au fost romani (Mihal, Ion Vodă, chiar Ștefan s.a.). Istoria le-a curmat acestora o atitudine politică ce, aliminteri, era perfect compatibilă cu marea lor aptitudine morală. Echilibrul, măsura, simțul proporțiilor, realismul considerării situațiilor de o diversitate de cele mai multe ori neliniștitoare au devenit din această cauză tot atîtea trăsături și funcțiuni ale simțului nostru moral, categorii fundamentale modelate istoric, a tipului românesc reprezentat. Spiritul mare și dinamic al putut țara a asemenea trăsături drept încetăneală, prudentă vinovată sau, dacă ne gîndim la Sadoveanu, chiar păsăim contemplativ. „Indiferentismul” acesta este efectul unei miopii deformante.

Această „istorie” a raporturilor omului cu istoria, precum și, mai ales, aceea de astăzi în care libertatea, necesitate înțeleasă, creează un regim imposibil indi-

ATITUDINI

ferențel, pasivității, versatilității ș.a.m.d. — ceea ce nu însemnează că ele nu se mai pot manifesta! — și stabilirea o egalitate, virtuală pentru fiecare, între aptitudinea morală și idealul politic nu este ea, oare, materia ideală „pentru „genul proteic”? Neîndoielnic că da, însă cîtînd ceea ce e de citat și, mai ales, citind ceea ce se poate citi, întrebarea care s-a pus, „de ce nu avem roman?” este într-o bună măsură îndreptățită. Romanul social — chiar dacă ne grăbim deseori să amintim de existența unor plate romane descriptive confundate cu romanele sociale — nu este cea mai reprezentativă victorie a prozei de azi. Desigur, nu se pot minimaliza încercările oneste care înconjoară de la respectuoasă distanță **Desculul** lui Zaharia Stancu, **Bleul Ioanide**, **Scriul negru**, romanele lui Marin Preda, N. Breban, Fănuș Neagu, Al.

CRONICA LITERARĂ

din plin de avantajul de a medita la actualitate de la înălțimea marilor repere: el formulează obiective și pune întrebări generale, foarte cuprinzătoare (în acest caracter prea cuprinzător ar putea fi plasată și principala noastră obiecție) cu aceea lipsă de sfială și de cutremurătoare neofită în fața contemporanilor, proprie celor „vechi”. El nu este neînțelegător față de cei de azi și nici neîndrept, ci îi privește cu un firesc curaj printr-un ocean întors, de la distanța pe care în chip „fatal” o creează marile repere pe care le frecventează curent (ultimul: **Învățăturile** lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie). De aceea nici nu depășește un anumit caracter general de a discuta iar de a adevărată analiză nici nu poate fi vorba. Iată, însă, definiții memorabile, cu care ar putea începe ori sfîrși pătrunzătoare analize: Căci ce este **Săptămîna pașimilor**, care este, dacă vrei, „mesajul” acestei piese? Este istoria unei victorii imposibile” sau „Viteazul este explicarea unei tragedii fecunde” (...). Temperamental, tipologic, funcțional, cel doi „viteji” seamănă ca două picături de apă, Ion Vodă fiind repetiția generală a lui Mihai. Sînt, aștia, vitezoii al căror destin personal intersectează o clipă doar istoria țării, dar clipa aceea este hotărîtoare spre a-i ucea pe ei în cerul gloriei și a produce zguduirea conștiințelor, spre a face prin însăși „nebulia” lor dovada că se pot înfrînge niște biceisnicii greșit numite „realități” de către cei lași. Sînt cei ce se revoltă împotriva „condiției istorice”, o violentă violență și țara, contemporanilor, înțelepciunile; cei care pier prin defectele inerte marilor calități. Sînt marea „halucinații”, îmbrăcați în „cămășii morții”, așa cum sînt o despre sine al treilea dintre ei: Tudor din Vladimiri (...). Episodul vizitei la împăratul și simbolul „planetariului” prin care marile împărății își rînduie locurile și în care „nu era loc pentru țara valahului” reprezintă o pagină de o bogăție de semnificații pe care numai un om al veacului nostru poate să o sesizeze.

care nici astăzi nu-și trădă secretul analizei laboratoarelor moderne”. Cultul provizoriului ce străbate o bună parte din proza modernă nu este, în mod sigur, ajutat de istorie, ci expropiată, uneori amuzantă, „cel mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuzia dintre confesiune, mărturie și narcisism, egoism. Multe „scrisori” literare — romane sau nu — date drept confesiuni, mărturii, nu sînt decît lamentații înalte genului ce-mai des tristă, a unui efort sabbatic, „personalism” fără limită, pus în mișcare de vanitatea și velleitarism fără vîrstă. Aici nu-i vorba de întindere, de număr de pagini ori de nu știu ce proză de tramvai, ci, dacă este o confuzie, de confuz

Conferințele organizațiilor județene într-o perspectivă apropiată:

CONGRESUL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

O permanentă confruntare cu exigentele realității este condiția
ciștigării
unor atribute de nelipsit pentru viața
de organizație:

COMPLEXITATE DIN AMISIM DIVERSITATE

magistru retrospectiv a rezultatelor consemnate cu prilejul conferinței organizației județene Sibiu a U.T.C. în ultima parte a activității organizatorice, s-a desființat la un nivel superior. În același timp, s-a subliniat în contextul prezentei permanenței a inițiativelor în viața organizației județene Sibiu a U.T.C., rolul ei de a cristaliza, ca model, în acțiunile organizatorice noi, inedite, experiența specifică de lucru a unei perioade de timp, într-un domeniu sau altul, ceea ce nu este deloc întâmplător într-un județ care ocupă locul al patrulea în producția materială a țării și care participare la oentul național. Suta bogată de forme și modalități cu caracter de noitate întreprinse în ultimii ani, a fost evocată analitic în conferință, corolându-se argumentele eficacității și demonstrând convingător că această organizație are calitatea de a fi un adevărat laborator de concepție și experi-

mentare cu succes a unei largi varietăți de modalități organizatorice.

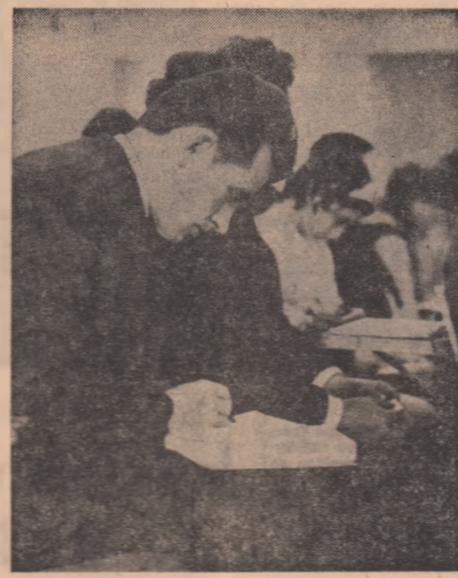
Într-un tablou selectiv, sintetic, transcrierilor o parte dintre aceste forme proprii, așa cum au fost amintite de la tribuna dezbaterilor forumului tineretului sibian:

- „Să gospodărim cu grija metalul” și „Să lucrăm cu consumuri specifice reduse”, acțiunile lansate de Uzina „Independența” și rețeaua de alte întreprinderi;
- Lansarea unui concurs pe țară pentru tinerii inovatori. În județul Sibiu au fost înregistrate în acest an, 180 propuneri dintre care 115 în valoare de cinci milioane lei, sînt deja acceptate;
- Au apărut „Ritmosul” (la Uzina de piese auto) și „Tribuna tineretului” (la Uzina „Independența”) — reviste de informare și atitudine ale comitetelor U.T.C. — precum și „Buletine” și „Foi volante”;
- Un teatru de vară cu 1.500 locuri, construit prin muncă voluntară-patriotică de tinerii din municipiul Sibiu;
- Ateliere-scoală cu plan de

DE LA INIȚIATIVE
LA TRADIȚIE — UN
DRUM CARE LA
SIBIU
A FOST STRĂBĂTUT
CONVINGĂTOR

producție proprie, în cadrul grupurilor școlare „Independența” și al Ministerului Industriei Ușoare.

Perspectiva activității viitoare, dezideratele perfecționării continue care definesc fundamental preocupările organizațiilor U.T.C. din județ, prind însă, în același timp, consolidarea și extinderea în toate organizațiile unde se fac utile, a tuturor acestor acțiuni de la început se vorbește ca „INIȚIATIVĂ”. Adoptând o astfel de concluzie, precum și

hotărîrea de a le transforma în „ACTIVITĂȚI TRADIȚIONALE” ca un larg teritoriu de afirmare și cuprindere, conferința a precizat — în acest proces de trecere de la „inițiativă” la „tradiție”, situația actuală și necesitățile, consolidarea și întărirea în posesul lucrului dinamică creșterii și dezvoltării — noi proiecte strălucitoare, interesante. Programul de activități aprobat de delegații face convingător această demonstrație, oferind un plan de lucru deosebit de valoros, numeroase „inițiativă” viitoare. Urmează să ia ființă un „CINETEHNIC-CLUB” care va realiza patru rapoarte — „Măsurăm acuză”, „Valoarea muncii”, „Buna servicie”, „Condițiile de muncă și de viață ale tineretului” — ce vor fi prezentate la dezbaterile comitetelor și activelor U.T.C., în fața tuturor tinerilor, în scopul mobilizării la îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan, la folosirea maximă a capacităților de producție, reducerea consumurilor de materii prime și materiale. Ca și acesta, competiția „DIALOGUL MESERIILOR”

(pentru tinerii din domeniul construcțiilor de mașini, specialiști în aparate și instalații electrice, sticlar și arhitecți), organizația „CASEI BRESLELOR” — centru de creație pentru cei mai tineri meșteri, ale căror produse vor fi periodic prezentate în expoziții cu vizitare deschise în localități. CENTRULUI DE PROPAGANDĂ TEHNICĂ ȘI ORIENTARE PROFESIONALĂ A TINERETULUI — înființarea „AGRO-CLUBULUI”, înțeles de a fi preluate unele forme în vederea stabilirii unor TABERE PERMANENTE DE MUNCĂ PENTRU ELEVII EDITĂRII „ALMANAHULUI TINERILOR MESERIILE” — SIBIU 71” (sinteză a celor mai bune rezultate ale organizațiilor U.T.C. și ale tinerilor în activitatea profesională de creație tehnică în munca voluntară-patriotică etc.), sau instituirea premiului și trofeului „CEL MAI BUN TINAR INOVATOR” reprezintă tot atâtea proiecte de inițiativă”. Alți elemente ale dezvoltării în cadrul procesului anului.

ION TRONAC

CA ȘI ÎN ALTE JUDEȚE, LA
PRAHOVA
UN LOC IMPORTANT LA OCUPAT
PREGĂTIREA ELEVILOR
PENTRU MUNCĂ ȘI VIAȚĂ

Abandonându-se schema onusocută: succese — lipsuri, problemele specifice elevilor au fost tratate în cadrul conferinței organizației județene Prahova a U.T.C. în raport de ceea ce așteaptă societatea de la produsul finit al școlii. Cu acest unic barem au fost judecate performanțele unor elevi dar și mediocritatea multora, coexistența, în același colectiv, a elevilor care învață avînd un țel precis, cu a celor care nu știu ce vor face în viitor. În conferință s-a subliniat că numai în măsura în care organizațiile U.T.C. nu pierd din vedere acest raport direct devin, în fapt, laboratorii ai școlii în procesul complex de pregătire a elevilor pentru muncă și viață.

În acest sens a interpretat și VALENTIN VAGNER, secretarul comitetului U.T.C. de la Liceul nr. 2 din Ploiești, activitatea profesională a colegilor săi. Sînt elevi ai aceluiași școlii, spunea el, și cei care au obținut premii importante la concursuri sau olimpiade de mare rîsunet, precum și alții care traversează anii de învățare vrînd doar o notă în stare să se asigure promovarea. Pentru primii studii liceale nu sînt un scop în sine. Pentru ei, încrederea profesională și socială, la absolvirea studiilor, va decurge firesc din interesul față de învățare, curiozitatea științifică, capacitatea de a corela cunoștințele căpătate cu activitatea vie de dincolo de porțile școlii. Organizația U.T.C. a liceului a rezistat tentativelor de a se mulțumi cu performanțele etno și a inițiat o largă rețea de cercuri aplicative și pe obiecte menite să strângă marea masă a elevilor. Astfel, problema celor care învață pentru note, care nu vîd mai de departe de un trimestru și nu se întrebă ce vor face după bacalaureat, ocupă un loc central în atenția comitetului U.T.C.

Acest țel de vedere complexizat ferice preocuparea școlii de a-și înarma elevii cu deprinderi practice alt în cadrul orilor special introduse în programul cit și în afara lor printr-un ansamblu de măsuri menite să-l apropie pe tineri de sfera activității directe productive.

Dacă în toate școlile din județ — s-a arătat în conferință — organizațiile U.T.C. vor găsi căi și soluții practice de sprijinire a școlii în procesul educării prin muncă și pentru muncă a elevilor atunci absolvenții care rămân în afara învățămîntului postliceal dar și a producției vor dispune ca fenomen. Exemplul celor aproape 1.500 de tineri din promoția anului 1970 a liceelor teoretice care nu și-au găsit încă propriul lor drum în viață este de natură să arate cât de grabnic trebuie să se modifice optica unor organizații U.T.C. din școlii și a elevilor înșiși potrivit căreia abia în pragul absolvirii trebuie să se mediteze drumul profesional. Această optică dublată de lipsa inițiativă, explică numărul mic de cercuri aplicative existente la scara județului, inexistența unor contacte directe cu unități productive, necesitatea creării unor societăți tehnico-aplicative la nivelul școlilor sau orașelor.

Un alt aspect al aceluiași probleme, semnalat atît de darea de seamă cît și de mai mulți vorbitori, se referă la prejudecata unor tineri și a părinților lor, conform căreia studiile liceale sînt incomparabile cu încrederea, la absolvire, în munca direct productivă. Creșterea numărului de tineri care învață nu poate să ducă însă implicit la creșterea numărului funcționarilor, al personalului ajutor. Sfera în care se produc bunuri materiale este cea care are în primul rînd nevoie de oameni luminați.

Iată deci că printr-o preocupare organizației U.T.C. trebuie să se înscrisă și combaterea acestei false credințe că nu este de „demiterea” unui absolvent de liceu să învețe și să practice o meserie, că el se poate realiza om și în cetățean numai în măsura în care abordează studiul universitar. Lucru care nu se poate dobindi decît prin implicarea unui caracter formativ tuturor manifestărilor destinate lor, prin stabilirea unui echilibru perfect între ceea ce le oferim și sarcina de a da societății oameni cultivați, apți pentru muncă.

MARIETA VIDRAȘCU

ACTIVITATEA NOASTRĂ
TREBUIE SĂ
REFLECTE TRANSFORMĂRILE JUDEȚULUI — S-A AFIRMAT LA
IALOMIȚA

În timpul dezbaterilor prilejuate de conferința organizației județene Ialomița a U.T.C., cîteva noțiuni vehiculate cu stăruință au reținut în mod deosebit atenția: calificare, orientare și integrare profesională, permanentizarea tinerilor pe posturile de lucru, disciplina de producție — noțiuni noi în conștiința acestui colț din Cîmpia Bărăganului, apărute în timpul din urmă, dar devenite caracteristice, au o sferă mentală să cuprindă o tot mai amplă și profundă extindere. Ele constituie tot attea încercări, modalități de punere în concordanță a activității organizației U.T.C. cu noile realități trăite de județ. Tocmai de aceea ni se pare oportun să ne oprim în rînduirea de față asupra acestui aspect nou, specific, din viața și munca tinerilor și organizațiilor U.T.C.

O coincidență simbolică în esență și face ca perioada de activitate a organizației județene a U.T.C. să corespundă cu însăși istoria județului Ialomița. Cu doi ani în urmă, partidul a stabilit un amplu program de ridicare a tuturor județelor țării, de celor mai puțin dezvoltate economic în primul rînd. Era firesc, așadar, că în conferință să se discute despre contribuția tineretului la activitatea industrială a județului, despre formele și mijloacele specifice prin care organizațiile U.T.C. au militat pentru formarea și consolidarea acestei noi tradiții și, mai cu seamă, despre modul în care educația politico-ideologică, desfășurată prin prisma caracterului hotărîtor al producției materiale, își afiă corespundențe pozitive în integrarea profesională a tinerilor. În continua lor strădanie de perfecționare în meseria aleasă.

Subliniind că o bună parte din cei aproape 40.000 de uteniști lucrează în prezent în industrie, pe șantierele de construcții și că pentru cei mai mulți din ei înțelegerea cu noul loc de muncă marchează și însușirea unei noi profesii — am schițat și perimetrul de ansamblu în care intervenția organizațiilor U.T.C. trebuie să se facă cu atât mai puternic simțită, activitatea de organizație să cunoască procesul de diversificare, de diferențiere impus de însăși structura schimbărilor petrecute. Amintim faptul că, nu cu mult timp în urmă, ziarul nostru găzduia în coloanele sale un articol de la o plerară a Comitetului județean Ialomița al U.T.C.: se dezbătea atunci, pentru prima oară, activitatea tineretului din industrie. Între darea acelei plerări și actuala conferință se înscriseră un drum semnificativ, un proces — pe care comitetul județean, organizațiile U.T.C. l-au parcurs etapă cu etapă — de adaptare a muncii de organizație la noile realități sociale, de însușire și perfecționare a acestor forme menite să-l mobilizeze pe tineri pentru confruntarea cu cerințele concrete ale producției, să le dezvolte o conștiință muncitorească. În acest spirit am consemnat multe din lucrările de cuvînt. Numeroși delegați (printre care: AURELIAN BUTOI, inginer la Fabrica de ulei, maestrul ION TOMA, secretarul comitetului U.T.C. al Grupului de șantier, VASILE ȘTEFANESCU, de la Combinatele de celuloză și hîrtie Căldărași, VASILE LUPU, secretarul comitetului U.T.C. al Șantierului național al tineretului Pietroșeni-Stefan cel Mare etc.) au raportat conferinței despre activitățile desfășurate de organizațiile U.T.C. în aceste direcții, despre descoperirea de noi modalități în stabilirea relațiilor cu tinerii din industrie, despre experiența acumulată pînă în prezent. Tar dacă mulți dintre ei s-au oprit insistent și asupra lipsurilor care se manifestă încă în munca tinerilor, subliniind că organizațiile U.T.C. n-au aflat sau n-au ajuns încă să stăpînească așa cum trebuie toate mijloacele de antrenare a tinerilor la tinerii la soarta producției, acesta este încă un argument că problema va rămîne și în continuare pe primul plan al preocupărilor, că acest capitol este departe de a fi socotit încheiat, ci, dimpotrivă, este un promițător început, care mai curînd obligă. Conferința a cerut astfel noului organ ales abordarea mai susținută a unor acțiuni educative care să ducă la întărirea tinerilor colective de muncă din noile întreprinderi, la sprijinirea mai substanțială a procesului de industrializare și urbanizare prin care trece județul Ialomița.

I. CALMĂȚUI

UN ADEVĂR SUBLINIAT LA
SUCEAVA
TINERII DE AZI SÎNT
SPECIALIȘTI DE
MIINE

Dezbateri ample, lucide, constructive. Pe parcursul lor, un spațiu larg a fost acordat analizei muncii de educație tehnico-științifică a tinerilor. Semnificativă deosebită a acestei sarcini a organizației U.T.C., mai ales în condițiile revoluției tehnice și științifice din zilele noastre, a fost subliniată în repetate rînduri, de numeroși vorbitori.

— Este necesar — arăta, de pildă, profesorul Eugen Pleșca, inspector general al Inspectoratului școlar județean — ca organizația U.T.C. care reunește elevi, tineri muncitori, 4500 cadre didactice, să se preocupe de felul în care și în pregătirea specialiștilor și muncitorilor anilor viitori. Este o sarcină de răspundere nu numai pentru noi, educatori, ci și pentru organizația de tineret. Aceasta, deoarece pentru a se menține și a se afirma în competiția actuală cu un producător de valori materiale competente, tânărul trebuie să se instruiască, să se perfecționeze.

Reflectînd această preocupare, au fost scoase în evidență multe acțiuni organizate pentru stimularea interesului tinerilor față de noștile tehnice, față de progresele științei contemporane. În liceele de cultură generală, de specialitate și în școlile profesionale din județul Suceava funcționează 231 de cercuri pe obiecte în care activează peste 10.000 de elevi. În peste 27 de școli au fost organizate concursuri pe obiecte și meserii. Revistele școlare, sesiunile de referate și comunicări ale elevilor și cadrelor didactice contribuie și ele la lărgirea orizontului tehnico-științific, la aprofundarea cunoștințelor de specialitate, la stimularea interesului pentru studiu, cercetare și creație. În această direcție o experiență bună au dobîndit organizațiile U.T.C. din liceele „Stefan cel Mare”, pedagogic și economic din Suceava, „Dragoș Vodă” și Silvic — Cîmpulung, „Nicu Gane” din Fălticeni, Grupul școlar profesional și tehnic, precum și un număr de organizații U.T.C. din întreprinderi și de la sate.

Ceea ce s-a realizat însă pînă acum nu constituie de loc un motiv de satisfacție deplină. După cum se remarcă în cadrul conferinței, organizațiile U.T.C. s-au preocupat puțin de crearea și extinderea cercurilor tehnice, a formelor menite să ducă la pregătirea tinerilor pentru munca productivă în sectoarele de vîrf ale industriei județului. Deficiențe s-au înregistrat și în practica elevilor în întreprinderi, care nu atinge eficiența pe care această formă ar putea să o aibă. După cum remarcă Aurel Stavarache, secretarul Comitetului județean U.T.C., în educația tehnico-științifică a elevilor se manifestă, după perioada pionieratului, o discontinuitate, o absență a unui cadru organizat în care aceștia să-și cultive și să-și adîncească preocupările. Tocmai de aceea, în colaborare cu Inspectoratul școlar, Comitetul județean U.T.C. își propune să înființeze în anul 1971 Casa tehnică a elevilor în municipiul Suceava. În perspectivă, asemenea case tehnice vor fi înființate și în alte orăse ale județului și se vor adresa și altor categorii de tineri. Comitetul județean al U.T.C. are în vedere orientarea elevilor cu precădere către cercurile științifice. Ponderea lor în școli va crește, o dată cu amplificarea și diversificarea problematicii abordate. Activitatea tehnică și științifică a elevilor, studenților, a tinerilor muncitori și specialiștilor din producție va fi orientată, prin lucrări de sinteză, prin sesiuni de referate și comunicări, spre rezolvarea unor probleme majore ale producției. În această direcție, sesiunea de comunicări științifice a elevilor, studenților, a tinerilor ingineri și tehnicieni din întreprinderile județului, organizată anul acesta, constituie un început bun.

Abordînd o problemă de mare actualitate, — educarea tehnico-științifică a tinerilor — conferința organizației județene U.T.C. a pus în fața noului comitet, în fața organizațiilor U.T.C. din unități industriale și agricole, din școli, obiective importante, sarcini concrete de mare răspundere. Rezolvarea lor va avea urmări pozitive în formarea, în ridicarea nivelului de pregătire a viitorilor specialiști.

PETRE JUNIE

DEZBATERILE DE LA
BUZĂU
S-AU OPRIT ȘI LA
ACEASTĂ IDEE:
VIAȚA DE ORGANIZAȚIE — O NOTIUNE
CU MULTIPLE
VALENȚE EDUCAȚIVE

stîmpinate deseori își găsesc explicația și în înțelegerea îngustă a rolului cheie de organizație, concepută numai ca un element formal și exterior acțiunilor propriu-zise, nu ca un factor de e-

firmare activă a tuturor capacităților sale interioare. Pentru că departe de a fi un simplu apendic organizatoric, administrativ, al acțiunilor, viața de organizație comportă multiple valențe educative, care-i conferă dreptul de a fi prin ea însăși o preocupare înscrisă cu majuscule pe agenda tuturor organizațiilor U.T.C. Fomind de la acest adevărat al organizației U.T.C. din comuna Vîrnăvești, sublinia faptul că viața de organizație se reclamează în permanență ca un coeficient educativ pentru oricare acțiune a organizației, că ea acoperă întreaga sferă a activității sale, e capabilă să stimuleze creșterea răspunderii și maturității tinerilor pentru prestigiiu colectivului, pentru realizarea scopurilor urmărte. Cu atît mai mult, cu cît diversitatea și complexitatea registrelor de atribuții aflate în actualitatea imediată a organizației județene U.T.C. pre-

tinde mijloace și modalități de acțiune adecvate. Izvorul care li poate genera, s-a afirmat în conferință, trebuie căutat în largă consultare a tinerilor, aflat în calificarile deplină a capacităților lor, prin stimularea consecventă a fiecărei inițiativă, a fiecărei idei. Tocmai această caracterizată a tinerilor și autoritară pe toate planurile.

Și dacă acestea sînt premisele absolute necesare concepției și pregătirii acțiunilor de stare, în același timp ele sînt și un rezultat firesc, la fel de necesar. El trebuie însă dovedit în practica fiecărui colectiv de uteniști, cu convingerea că se află la baza îndeplinirii cu succes a amplului program de acțiune trasat de conferința organizației județene Buzău a U.T.C., care oferă sugeriile fertile pentru perioada următoare.

TRAIAN GINJU

IMBOGĂȚIREA
ACTIVITĂȚII NU ESTE
DOAR O PROBLEMĂ
CANTITATIVĂ,
CI MAI ALES UNA
DE CONTINUT —
S-A PRONUNȚAT
CONFERINȚA DE LA
BRAȘOV

că și producția”, „Prelegeri de estetică industrială” și altele care, în pofida faptului că și-au dovedit valențele, eficiența practică în viața și activi-

tatea tinerilor, cînd n-au fost abandonate, au devenit simple manifestări formale. Ei sugerau reluarea și imbogățirea unor astfel de idei și inițiativă, necesitatea ca acestora să li se imprime o nuanță mai vie, mai atractivă, astfel încît să contribuie cu mai multă eficiență la educarea tinerilor în sensul sarcinilor curente și de perspectivă ale acestora, să asigure, în același timp, o mai mare varietate modalităților specifice de intervenție a organizațiilor U.T.C. Ceea ce s-a cerut însă, mai întîi de toate, în conferință a fost ca această diversitate, atît de necesară în condițiile sporirii îndatoririlor organizațiilor U.T.C., să nu se prescrie doar la emunțarea citorva titluri de acțiuni în plus, care să realizeze numai o creștere cantitativă, ci să abordeze

formule noi, capabile să reflecte fenomenele multiple în conținut, să imprime o mai mare profunzime activității.

Permanentizarea acțiunilor cu ecou în masa tinerilor, îmbogățirea în conținut și adaptarea lor la sarcinile imediate ale întreprinderilor și unităților respective, intensificarea activității de educație politico-ideologică în rîndul tinerilor muncitori, țărani cooperatori, elevi și studenți, amplificarea participării acestora la realizarea bunurilor materiale și spirituale ale colectivului din care fac parte au reprezentat nu numai concluziile firești ale dezbaterilor conferinței. Ele au devenit înțelesurile muncii de viitor ale fiecărui organizații U.T.C. din județ.

ROMULUS LAL

DE LA
CARAȘ-SEVERIN
AM REȚINUT PREZENȚA
FIECĂREI
ORGANIZAȚII DE
BAZĂ ÎN EFORTUL
TUTUROR

șoare nu numai în funcție de o situație sau alta, ci și capete un caracter permanent, creînd un climat de perspectivă în care să se regăsească armonios acțiunile de moment”. Pentru că important

mi se pare că este, în sesizarea și remedierea unor neajunsuri care par mărunte sau accidentale, să privim din perspectiva posibilității ca pe parcurs să devină probleme mai mari, ce solicită o mai serioasă concentrare de forțe. Nu putem lăsa un asemenea unghi de abordare numai pe seama organizației U.T.C. a întreprinderii, în ansamblul ei, ci sîntem dator să-l aplicăm noi în primul rînd, fiecărui organizație de bază U.T.C., fiecare om la locul său de muncă.

La rîndul său, Grigore ALBICI, delegatul de la U.C.M. Reșița, secția motoare Diesel, adăugă și el acestor puncte de vedere necesitatea ca activitatea organizației de bază U.T.C. să fie privită în toată complexitatea ei, să aducă în centrul preocupărilor sale, alături de proble-

mele de calificare sau atitudine față de muncă și pe cele legate de modul de viață al tinerului, de pregătirea sa multilaterală în raport cu lumea din jurul său. Toate aceste opinii, adăugate la cele rostite de participanții la dezbateri, au subliniat astfel ideea că în eforturile de întregire a organizației județene în ansamblul ei, printr-o atingerea unor scopuri comune, un loc de prim ordin revine organizațiilor U.T.C. din secții și ateliere, celor de la nivelul formațiilor de lucru din întreprinderi și unități agricole, care își pot aduce o contribuție cu adevărat proprie, izvoată din necesitățile lor imediate și de viitor din studiul atent al posibilităților și direcțiilor pe care acestea le sugerează.

I. DANCEA

Menținîndu-se în cîmpul vast și divers al sarcinilor actuale și de perspectivă, dezbaterile conferinței organizației județene U.T.C. au marcat cu insistență ideea după care împlinirea acestora este inevitabil determinată de îmbunătățirea pe toate planurile a activității organizatorice și de mobilizare a tuturor tinerilor în procesul de înălțare a lor. În contextul creării unor condiții cât mai propice satisfacerii acestor necesități, locul acordat întîrișii etapei interne de organizație a fost implicat în însăși analiza făcută de conferință asupra îndeplinirii obiectivelor aflate și pînă acum pe masa de lucru a organizației județene U.T.C. S-a subliniat astfel faptul că deficiențele semnalate în realizarea unor acțiuni și-au găsit mai întodeauna un corespondent în scurt-circuitele existente în domeniul vieții interne de or-

ganizație. Conținutul ei uneori sărac, ca și pauzele intercalate, în ritmul desfășurării sale s-au răsfirît nu o dată negativ asupra îndeplinirii sarcinilor concrete, limitîndu-se înfluența educativă. Unul dintre vorbitori relatează o situație semnificativă în acest sens. La o acțiune inițiată de organizația sa au răspuns doar 12 din cei 90 de membri. Amănuntul, iar explicația reală a fost și ea semnalată. Aceasta fusese singura acțiune organizată în ultima lună și, în mod firesc, într-un sezon climatic de inactivitate, tinerii își pierduseră treptat o obișnuință de a răspunde chemărilor, obișnuință pe care ar fi păstrat-o numai un ritm consecvent de participare.

Acestui exemplu li s-au adăugat și altele. CONSTANTIN TITEICA, delegat al organizației U.T.C. de la Uzina de prelucrare a maselor plastice, arăta în cuvîntul său că dificultățile in-

tate practice ale tinerilor la locurile de muncă, ambianța favorabilă integrării mai rapide a proaspeților absolvenți ai școlilor profesionale în ritmul de activitate și în viața colectivului. Participanții la discuții — Marin MATEI, secretar al comitetului U.T.C. de la Fabrica de rulmenți, IOAN DENES, tractorist la I.M.A. Făgăraș, Erika STENZEL, elevă la Școala profesională M.I.U. Brașov, Dima LUCIA, elevă la Liceul din Predeal, Iosif CORMOȘ, constructor pe șantierul 501, Aurel CHERECHES, student la Institutul politehnic, Popister ELISABETA, secretara comitetului comunal U.T.C. Fălticiora etc. — se referă însă, pînă la urmă, și la o serie de acțiuni specifice tineretului cum ar fi: „Să lucrăm două zile pe săptămîna cu scule economisite”, „Cartea tehni-

PREDESCU de la U.U.M. Toplet. Socot că orice calificare autentică începe nu de la absolvirea școlii profesionale, ci de la intrarea tînarului în producție, cînd, pe lîngă priceperea de a mînuia unealta, este nevoie și de o respectare conștientă a rigurilor disciplinelor de producție. În școala abateră de la această disciplină înseamnă o notă mai mică în catalog, pe cînd o abateră similară la nivelul producției afectează munca întregului colectiv. În direcția acestei înțelegeri se insistă organizația noastră, cultivînd prin modalități de lucru concrete responsabilitățile fiecărui tînar față de colectivul său.

— Cred că în acest scop — intervine și George BORCEANU, de la C.S.R. — secția otelărie, este necesar ca activitatea organizației U.T.C. să se desfăș-

Cele ce s-au spus în darea de seamă a conferinței, iar mai apoi de către majoritatea delegaților care au luat cuvîntul, aveau să constituie un subiect predilect al discuțiilor prelunge și în pauzele lucrărilor. Era, desigur, limpede pentru toată lumea: problemele majore în toate domeniile care impun prezența și intervenția organizațiilor U.T.C. îi interesau în egală măsură pe toți. Se punea însă întrebarea cum poate acționa fiecare organizație, determinată de realitățile specifice în mijlocul cărora trăiește, în ce fel își poate promova cuvîntul propriu, care s-o reprezintă.

— Cred că mai ales prin ceea ce n-am făcut conștient pînă acum, era de părere Romulus

Situație încordată în Bolivia

MILITARI ȘI GĂRZI CIVILE PATROLEAZĂ PE STRĂZILE ORAȘULUI LA PAZ

Președintele Boliviei, generalul Juan Jose Torres, a declarat că grupurile de extremă dreaptă din țară pregătesc acțiuni subversive împotriva guvernului său.

El a precizat că atît forțele armate, cit și organele de poliție mențin controlul situației în țară. Deși nu a furnizat alte amănunte privind acțiunile grupurilor de extremă dreaptă, se pare că acestea comportă o anumită gravitate, mai ales după măsurile întreprinse de guvern.

Se citează, în acest sens, că muncitorii din diferite centre miniere ale țării au sosit la La Paz pentru a apăra guvernul și a dejuca o eventuală încercare de forță din partea dreptei. De altfel, și în alte regiuni ale țării, muncitorii minerii sînt hotărîți să acționeze în cazul unui complot din partea grupurilor de extremă dreaptă. La rîndul lor, studenții din La Paz au anunțat, într-o scrisoare deschisă adresată generalului Torres, că sînt gata să apere regimul.

Agencia Prensa Latina relevă că în capitala țării numeroși militari însoțiți de gărzi civile patrulează pe principalele străzi, pentru a se preveni posibilele acțiuni ale grupurilor de dreapta.

În Okinawa, în orașul Koza, au avut loc recent manifestații împotriva prezenței pe această insulă a bazelor militare americane. Cu acest prilej automobile, aparținînd trupelor americane, au fost incendiate și răsturnate.

În ciuda manifestațiilor de protest

Angela Davis va fi judecată în California

Angela Davis, tinăra militanță pentru drepturile civile ale populației de culoare din S.U.A., a fost transferată marți dimineața din statul New York în California.

Transferul urmează respingerea de către un judecător al Curții Supreme a S.U.A. a cererii de anulare a deciziei de extrădare în California a Angelei Davis, adoptată anterior de Tribunalul Municipal din New York și confirmată de Curtea de Apel a statului. Într-un secret absolut, gardienii au scos-o pe Angela Davis printr-o poartă laterală a închisorii pentru femei din New York și, sub o escortă de zece automobile ale poliției, a fost transportată pe căi ocolite spre aeroport, de unde a fost dusă, la bordul unui avion special, în California. Ea a fost deținută în închisoarea newyorkeză mai bine de două luni.

Acum urmează că, pe baza unor acuzații false privind retrăgirea ei complicată la incidentul tragic care a avut loc în august a.c. în incinta tribunalului din San Rafael, Angela Davis să fie judecată de un tribunal californian. Alți tînăra militanță de culoare, cit și avocatii ei au subliniat în repetate rânduri că un tribunal din California nu ar putea oferi garanția unei judecări drepte, existînd primejdia ca cercurile rasiste din acest stat să obțină condamnarea ei la moarte.

Pînă în clipa transferului Angelei Davis, în împrejurimile închisorii din New York s-au desfășurat demonstrații de protest împotriva extrădării curajoșilor luptători și pentru eliberarea ei.

Într-o declarație a Partidului Comunist din S.U.A. este condamnată în mod energetic înscenarea judiciară a cărei victimă este tinăra militanță pe tărîm social Angela Davis. Declarația arată că „în timpul declarării judecării au fost încălcate în mod flagrant drepturile constituționale ale acuzatei și cheamă poporul american, opinia publică din întreaga lume să-și ridice glasul împotriva acestui act de injustiție.

Chester M. Lee, a spus că „în cazul în care astronautul vor dori să vină acasă în timpul perioadei de carantină, copiii lor vor fi scoși din casă cu 24 de ore înainte, iar la intrări vor fi plasate gărzi pentru a împiedica vre-o persoană străină să pătrundă în interior”.

APARATE gigant de tip „B-52”, care au baza la Utapao (Thailandia), au efectuat în ultimele 24 de ore raiduri de bombardament asupra unor regiuni din Cambodgia și Laos — a anunțat un purtător de cuvînt al Comandamentului american din Saigon.

50 DE ANI DE LA LANSAREA PLANULUI G.O.E.L.R.O. În capitala Uniunii Sovietice a avut loc o sărbătoare festivă consacrată împlinirii a 50 de ani de la semnarea planului de electrificare G.O.E.L.R.O. La adunare au participat Alexei Kossighin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, și alți conducători de partid și de stat.

CEI TREI astronauti americani, care vor forma echipajul navei „Apollo-14”, ce își va lua startul la 31 ianuarie anul viitor, au fost puși în carantină. Se subliniază că este cea mai strictă carantină din preajma zborului instituită vreodată în S.U.A. Astronauții sînt izolați de restul lumii, cu excepția soțiilor și a citorva specialiști care îi îngrijesc. Ei trebuie să fie feriți de orice boală care ar putea afecta starea lor fizică și provoca o schimbare în compoziția echipajului, asemănătoare celei efectuate cu puțin înainte de lansarea misiunii „Apollo-13”. Directorul misiunii,

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

LE de provocare care au dus la incidente între comunitățile religioase, arătînd că asemenea turburări constituie o stavilă în calea progresului țării. Premierul a subliniat, totodată, necesitatea consolidării unității naționale ca una dintre condițiile primordiale pentru dezvoltarea Indiei.

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

ȘEDINȚA SEIMULUI R. P. POLONE

VARSOVIA 23 (Agerpres). — Agenția P.A.P. anunță că la 23 decembrie s-a deschis ședința plenară a Seimului R. P. Polone. Lucrările au fost deschise de Czesław Wycech, marșalul Seimului, care a anunțat că grupul P.M.U.P. din parlamentul polonez a prezentat cererea de eliberare din funcția de președinte al Consiliului de Stat al R. P. Polone a deputatului Marian Spychalski. Cererea a fost aprobată de Seim. În continuare lucrările, a luat cuvîntul primul ministru Jozef Cyrankiewicz, care a cerut să fie eliberat din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri. Seimul a satisfăcut această cerere.

A luat apoi cuvîntul primul secretar al C.C. al P.M.U.P., Edward Gierke, care, în numele grupurilor Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Partidului Tărănesc Unit și Partidului Democrat din Seim a propus alegerea lui Jozef Cyrankiewicz în funcția de președinte al Consiliului de stat, și a lui Piotr Jaroszewicz în funcția de președinte al Consiliului de

Ministri. Ambele propuneri au fost adoptate în unanimitate. Piotr Jaroszewicz a propus Seimului următoarele schimbări în componența Consiliului de Miniștri: eliberarea lui Stanisław Kociolek din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri în legătură cu faptul că el este în prezent membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.U.P.; numirea lui Franciszek Kaim și Jan Miętyra în funcția de vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri; eliberarea lui Janusz Hryniewicz din funcția de ministru al industriei constructoare de mașini și numirea lui ca prim-locuitor al președintelui Comitetului pentru știință și tehnică. De asemenea, a fost propusă numirea lui Tadeusz Wjasczak și a lui Włodzimierz Lejczak în funcțiile de ministru al industriei constructoare de mașini și, respectiv, al industriei grele.

Seimul a aprobat în unanimitate schimbările propuse de președintele guvernului, Piotr Jaroszewicz.

CUVÎNTAREA LUI EDWARD GIEREK

VARSOVIA 23 (Agerpres). — În cuvîntul său, Edward Gierke a mulțumit lui Marian Spychalski pentru serviciul îndelungat, plin de abnegație în slujba Poloniei populare.

Propunîndu-l pe Jozef Cyrankiewicz în funcția de președinte al Consiliului de Stat, vorbitorul a relevat lupta sa în mișcarea de rezistență antifascistă, contribuția sa la unificarea mișcării muncitorești poloneze, la aplicarea politicii interne și externe a P.M.U.P. și a arătat că semnătura lui Jozef Cyrankiewicz se află pe toate tratatele încheiate de Polonia populară, inclusiv pe tratatul de la Gzorzeczele cu Republica Democrată Germană și pe tratatul de la Varsovia cu Republica Federală a Germaniei.

Propunîndu-l în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri pe Piotr Jaroszewicz, vorbitorul a subliniat că acesta a condus o serie de domenii ale activității economice și culturale, manifestînd capacități organizatorice, o mare energie și cunoașterea necesităților dezvoltării țării.

În continuare, vorbitorul a spus: Efectuăm aceste schimbări în posturile de stat într-un moment greu din viața țării noastre. Sîntem conștienți că, datorită hotărîrilor celei de-a 7-a Plenary a C.C. al P.M.U.P., patria noastră învinge criza politică care a amenințat cu consecințe extrem de serioase.

În prezent — a spus vorbitorul — în orașele de pe litoral și la toate întreprinderile industriale domnesc liniștea și ordinea, oamenii muncesc, viața a revenit pe făgusul ei, colectivele de muncă recuperează cu abnegație pierderile. În fața guvernului, în fața noastră, a tuturor, stă sarcina stabilirii și consolidării acelor legături necesare, a încrederei reciproce care trebuie să ne unească în tot ceea ce facem pentru binele de toți oamenii muncii, legături fără de care nu este posibilă conducerea într-un stat socialist.

Acetia sînt probleme urgente care vor trebui soluționate în viitorul apropiat, alte probleme care un timp mai îndelungat, luni și chiar ani.

Referindu-se la hotărîrile recente ale plenare a C.C. al P.M.U.P. de a se îmbunătăți situația materială a familiilor cu veniturii foarte scăzute și mulți copii, Gierke a arătat că, în momentul de față, statul polonez poate aloca o sumă care nu depășește 7 miliarde zloti.

Sporirea veniturilor populației peste această limită — a spus vorbitorul — ar putea atrage după sine fenomene de inflație, provocînd noi perturbări pe piața și înrăutățirea aprovizionării populației. Aceasta nu este o sumă mică, dar nu este suficientă pentru a îmbunătăți în mod substanțial situația înregistrii populației muncitoare. Nu vrem să repartizăm această sumă în mod samavolnic. De aceea, considerăm just, necesar, ca sindicatele și organele de stat care vor adopta hotărîrile practice privind repartizarea acestei sume între diferitele grupuri de oameni ai muncii să aștepte în prealabil părerea clasei muncitoare în această problemă.

Considerăm, de asemenea, necesar — a arătat E. Gierke — ca guvernații să ia hotărîrea în legătură cu politica de prețuri de două ori pe an, a tuturor produselor la produsele alimentare, cu excepția celor produse ale căror prețuri sînt sezoniere. În ce privește prețurile la mărfurile necesare, acestea, pe măsura creșterii producției și a reducerii costului producției, trebuie să scadă treptat, ceea ce va spori posibilitatea achiziționării lor de către populație.

Este necesar ca guvernul să desfășoare de stat în mod energetic activitatea de elaborare a concepțiilor îndelungate ale politicii noastre economice și sociale, care vor asigura dezvoltarea armonioasă în congecriza politică care a amenințat cu consecințe extrem de serioase.

În prezent — a spus vorbitorul — în orașele de pe litoral și la toate întreprinderile industriale domnesc liniștea și ordinea, oamenii muncesc, viața a revenit pe făgusul ei, colectivele de muncă recuperează cu abnegație pierderile. În fața guvernului, în fața noastră, a tuturor, stă sarcina stabilirii și consolidării acelor legături necesare, a încrederei reciproce care trebuie să ne unească în tot ceea ce facem pentru binele de toți oamenii muncii, legături fără de care nu este posibilă conducerea într-un stat socialist.

Acetia sînt probleme urgente care vor trebui soluționate în viitorul apropiat, alte probleme care un timp mai îndelungat, luni și chiar ani.

Referindu-se la hotărîrile recente ale plenare a C.C. al P.M.U.P. de a se îmbunătăți situația materială a familiilor cu veniturii foarte scăzute și mulți copii, Gierke a arătat că, în momentul de față, statul polonez poate aloca o sumă care nu depășește 7 miliarde zloti.

Sporirea veniturilor populației peste această limită — a spus vorbitorul — ar putea atrage după sine fenomene de inflație, provocînd noi perturbări pe piața și înrăutățirea aprovizionării populației. Aceasta nu este o sumă mică, dar nu este suficientă pentru a îmbunătăți în mod substanțial situația înregistrii populației muncitoare. Nu vrem să repartizăm această sumă în mod samavolnic. De aceea, considerăm just, necesar, ca sindicatele și organele de stat care vor adopta hotărîrile practice privind repartizarea acestei sume între diferitele grupuri de oameni ai muncii să aștepte în prealabil părerea clasei muncitoare în această problemă.

Considerăm, de asemenea, necesar — a arătat E. Gierke — ca guvernații să ia hotărîrea în legătură cu politica de prețuri de două ori pe an, a tuturor produselor la produsele alimentare, cu excepția celor produse ale căror prețuri sînt sezoniere. În ce privește prețurile la mărfurile necesare, acestea, pe măsura creșterii producției și a reducerii costului producției, trebuie să scadă treptat, ceea ce va spori posibilitatea achiziționării lor de către populație.

Este necesar ca guvernul să desfășoare de stat în mod energetic activitatea de elaborare a concepțiilor îndelungate ale politicii noastre economice și sociale, care vor asigura dezvoltarea armonioasă în congecriza politică care a amenințat cu consecințe extrem de serioase.

În prezent — a spus vorbitorul — în orașele de pe litoral și la toate întreprinderile industriale domnesc liniștea și ordinea, oamenii muncesc, viața a revenit pe făgusul ei, colectivele de muncă recuperează cu abnegație pierderile. În fața guvernului, în fața noastră, a tuturor, stă sarcina stabilirii și consolidării acelor legături necesare, a încrederei reciproce care trebuie să ne unească în tot ceea ce facem pentru binele de toți oamenii muncii, legături fără de care nu este posibilă conducerea într-un stat socialist.

Acetia sînt probleme urgente care vor trebui soluționate în viitorul apropiat, alte probleme care un timp mai îndelungat, luni și chiar ani.

Referindu-se la hotărîrile recente ale plenare a C.C. al P.M.U.P. de a se îmbunătăți situația materială a familiilor cu veniturii foarte scăzute și mulți copii, Gierke a arătat că, în momentul de față, statul polonez poate aloca o sumă care nu depășește 7 miliarde zloti.

Sporirea veniturilor populației peste această limită — a spus vorbitorul — ar putea atrage după sine fenomene de inflație, provocînd noi perturbări pe piața și înrăutățirea aprovizionării populației. Aceasta nu este o sumă mică, dar nu este suficientă pentru a îmbunătăți în mod substanțial situația înregistrii populației muncitoare. Nu vrem să repartizăm această sumă în mod samavolnic. De aceea, considerăm just, necesar, ca sindicatele și organele de stat care vor adopta hotărîrile practice privind repartizarea acestei sume între diferitele grupuri de oameni ai muncii să aștepte în prealabil părerea clasei muncitoare în această problemă.

Considerăm, de asemenea, necesar — a arătat E. Gierke — ca guvernații să ia hotărîrea în legătură cu politica de prețuri de două ori pe an, a tuturor produselor la produsele alimentare, cu excepția celor produse ale căror prețuri sînt sezoniere. În ce privește prețurile la mărfurile necesare, acestea, pe măsura creșterii producției și a reducerii costului producției, trebuie să scadă treptat, ceea ce va spori posibilitatea achiziționării lor de către populație.

Este necesar ca guvernul să desfășoare de stat în mod energetic activitatea de elaborare a concepțiilor îndelungate ale politicii noastre economice și sociale, care vor asigura dezvoltarea armonioasă în congecriza politică care a amenințat cu consecințe extrem de serioase.

Declarația M.A.E. al R.D. Vietnam privind problema piloților americani capturați în Vietnamul de Nord

HANOI 23 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație cu privire la problema piloților americani capturați în Vietnamul de Nord.

Ca urmare a politicii de clemență în omenie a guvernului R. D. Vietnam, se spune în declarație, toți piloții americani capturați în Vietnamul de Nord au posibilitatea să poarte corespondență și să primească colete de la familiile lor. Serviciile competente ale guvernului R. D. Vietnam au înmînat, la cerere, o listă a tuturor piloților americani capturați în Vietnamul de Nord unor personalități de bună-credință din Statele Unite și din alte țări. Guvernul R. D. Vietnam nu-i încumbă să înmîneze o asemenea listă guvernului Statelor Unite.

Declarația subliniază că piloții americani capturați în Vietnamul de Nord au fost prinși în timp ce comiteau crime împotriva populației vietnameze. Ei intră sub jurisdicția R. D. Vietnam, țară independentă și suverană, care, aderînd la Convenția de la Geneva privind tratamentul prizonierilor de război, și-a formulat o rezervă asupra art. 85 — în sensul că R. D. Vietnam consideră că prizonierii de război judecați sau condamnați pentru crime de război sau crime împotriva umanității, conform principiilor procesului de la Nürnberg, nu trebuie să beneficieze de prevederile Convenției, așa cum se stipulează în art. 85. Cu toate acestea, piloții americani poartă corespondență cu regulatitate cu familiile lor, se bucură de condiții adecvate de existență, iar cei răniți și bolnavi primesc îngrijirea medicală corespunzătoare. Un număr dintre aceștia au fost puși în libertate, se menționează în declarație.

In ceea ce privește rezolvarea problemei militarilor capturați în război, guvernul R. D. Vietnam exprimă sprijinul său deplin pentru pozițiile Guvernului Revoluționar Provisoriu al Republicii Vietnamului de Sud, cuprinse în declarația din septembrie 1970, care arată că, dacă guvernul S.U.A. declară că își va retrage din Vietnam de sud toate trupele pînă la 30 iunie 1971, praptele vor angaja imediat discuții cu privire la problema punerii în libertate a militarilor capturați. Aceasta este un bun prilej pentru guvernul S.U.A. să pună capăt războiului și să se realizeze o rezolvare generală a problemei militarilor americani capturați în Vietnam.

„Istoria acestor ultimi ani — nota cu ironie cotidianul francez LE FIGARO — demonstrează cu prisosință că progresele realizate în cadrul elaborării chintute a Comunității Economice Europene s-au efectuat numai în conclavuri de maximă angoasă, în ultima oră, lucrările acestora prelungindu-se de multe ori pînă în noaptea Crăciunului sau a Anului Nou”. De astă dată, însă, la ultima reuniune a Consiliului Ministerial al Pieței comune — evenimentele n-au mai reeditat precedentele. Deși ședințele s-au întins pînă spre dimineața, „cei șase” n-au reușit să ajungă la un acord comun asupra problemei principale înscrise pe agenda întîlnirii: primul pas concret pe calea trecerii, începînd de la 1 ianuarie 1971, la uniunea economică și monetară.

În conformitate cu unele acorduri de principiu, o parte din ele înscrise în articolele Tratatului de la Roma, care, după cum se știe, a pus bazele juridice ale Pieței comune, altele necurgînd din conferința la nivel înalt a „celor șase”, desfășurată la Haga, cu circa un an în urmă, decenii care începe ar fi trebuit să marcheze la finele lui, crearea uniunii economice și monetare. Potrivit cerurilor comunitare de la Bruxelles, în viitorii 10 ani va fi necesar să se ajungă la o armonizare a politicii fiscale și monetare prin infuzarea treptată a următoarelor prevederi: o coordonare a politicii economice, apropierea nivelului impozitelor, abolirea controlului în domeniul circulației capitalurilor, definirea în comun a marilor orientări financiare, poziție unică în cadrul negocierilor monetare internaționale, reducerea progresivă a marjeilor de fluctuație între monedele naționale, crearea către 1980 a unei monede unice, sub controlul comun.

În acest scop, raportul Werner, care a încercat în faza preliminară să fuzioneze un document de discuție, preconizează pentru prima etapă, printre altele, crearea unui „centru de decizii economice”, reuniuni periodice ale guvernatorilor băncilor centrale, în vederea promovării unei politici comune în domeniul creșterii, întîlniri ale miniștrilor de finanțe care se vor ține înaintea sesiunilor parlamentare, încercînd să aducă la cunoștința deputaților deciziile comunitare. Fiecare discuție au debutat furtunos „asupra celui mai spinos punct: transferurile de suveranitate pe care le include proiectata uniune monetară” (LE FIGARO). Francezii au propus ca gestiunea uniunii monetare să fie asigurată în toate stadiile, inclusiv cea finală, de Consiliul ministerial. În unele cazuri, o parte a lucrărilor acestui organ vor putea fi, temporar, încredințate unor comisii. Cei alții cinci parteneri au fînt să precizeze, contrar poziției franceze, că toate organele comunității vor deține competențe, care vor fi progresiv transferate de pe planul național pe cel comunitar. După opinia ziarului LE MONDE, uniunea monetară ar reprezenta „un nou cuib de serpi supranational, gata în orice moment să sare peste capetele țărilor” membru al Pieței comune. La rîndul lui LAURENCE remarcă: „Saltul ce trebuie făcut este enorm. Monedă, buget, credite, toate acestea țin de suveranitatea națională. A le abandona — ar însemna să se accepte supranationalitatea”. Opinia publică franceză urmărește evoluția negocierilor, atrăgînd atenția că suveranitatea națională este esențială și nu se poate renunța la ea în nici o împrejurare. Nici cei alți cinci, s-ar părea, nu sînt mulțumiți de conținutul raportului Werner”. Astfel, unii dintre parteneri reproșează lipsa unor detalii importante din prima etapă de trei ani a proiectatei organizații monetare. Potrivit acestora, probleme cheie, cum sînt cele ale redistribuirii competențelor și puterilor între organele naționale și cele supranationale, înființarea unor noi instituții financiare, rîmîn expuse vag, în linii foarte generale. La toate aceste controverse observatorii reușesc în discuții și comentarii financiare ale adunării Angliei la Piața comună. Comentarii prezenți la Bruxelles, la ultima sesiune din acest an a Consiliului ministerial, remarcă nemulțumirea generală a protagoniștilor, relevînd o dată în plus, puternicele disensiuni, în special de ordin politic, care se manifestă între „cei șase”. Cei mai mulți observatori nu cred că într-un deceniu de scurt, pînă la viitoare întîlnire din ianuarie, se va reuși o apropiere a pozițiilor. Se fac pronosticuri potrivit cărora anul 1971 ar putea fi un an comunitar foarte greu, asemănător cu cel în care s-a încercat crearea „pieței comune agricole”.

IOAN TIMOFTE

„Moneda comunitară” se bate greu...

Consultări la O. N. U. A 27-a sesiune a Adunării Generale va avea loc la Geneva?

NEW YORK 23 (Agerpres). — La New York s-a anunțat că diplomații acreditați la O.N.U. au început o serie de consultări privind eventualele transferări la Geneva a sesiunii din 1972 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, pentru ca aceasta să nu se interfereze cu campania electorală prezidențială din S.U.A. Un purtător de cuvînt al O.N.U. a precizat că hotărîrea definitivă în această problemă va fi luată de Adunarea Generală la sesiunea din 1971. La O.N.U. s-a relevat, de asemenea, că guvernul elvețian și-a exprimat interesul față de organizarea celei de a 27-a sesiuni a Adunării Generale la Geneva.

Organizarea unei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. în altă parte decît la sediul ei din New York nu ar fi fără precedent. În 1948, sesiunea s-a desfășurat la Paris, pentru a nu avea de suferit de pe urma campaniei electorale prezidențiale din acel an. De menționat că în 1956 și 1964, sesiunile au fost amîinate pentru a nu se interfereze campaniile prezidențiale din S.U.A. Unul din principalele argumente invocate pentru transferarea la Geneva a sesiunii din 1972 a Adunării Generale este că delegații ar putea, în cuvîntul roșit de la tribuna O.N.U., să abordeze probleme privind politica S.U.A., fapt de natură să influențeze disputele electorale.

mai pentru albi” să învețe în momentul de față 1 222 382 studenți albi și numai 23 630 negri (ceea ce reprezintă un procent de numai 1,93 la sută din total). Situația cea mai gravă este înființată în 28 de institute de învățămînt superior din statele sudiste unde, dintr-un total de 398 249 studenți, numai 6 004 sînt negri, ceea ce înseamnă un procent de 1,76 la sută (față de circa 20 la sută reprezentat de populația de culoare a statelor respective).

Lucrurile se prezintă relativ asemănător în ce privește lichidarea segregăției rasiale în liceele și școlile medii americane. Date publicate nu demult și luate dintr-o anchetă efectuată în 1968 — ultima de acest gen — indică faptul că într-un număr de 1 400 de asemenea școli, la un total de 4,7 milioane elevi existau 245 410 negri, ceea ce reprezintă un procent de numai 5,5 la sută. Trebuie adăugat că, dintre acești elevi de culoare, 150 000 frecventau școli rezervate numai pentru negri în timp ce doar 95 000, adică 2 la sută, au fost admisi în școlile cu preponderență albă.

Studiul-anchetă difuzat la Washington vine să atragă atenția că, în ciuda tuturor măsurilor promovate pînă acum, problema desegregării școlilor americane rămîne deschisă.

E. R.

pe scurt

● SCRITORII români Dumitru Corbea și Petre Popescu, aflați în Republica Arabă Unită la invitația Uniunii Scriitorilor din această țară, s-au întîlnit cu o serie de personalități egiptene, între care Mohamed Aboulez, ministru al tineretului, Hakmat Abouzeid, membru al comitetului Central al Uniunii Socialiste Arabe, șef al secției culturale, precum și cu Youssef El Sebai, președintele Uniunii Scriitorilor. În cursul acestor întîlniri s-a discutat despre posibilitățile intensificării relațiilor dintre cele două țări în domeniul literaturii.

● INTR-O declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și socială a țării. Indira Gandhi a criticat ac-

DECLARAȚIE A PREMIERULUI INDIAN Într-o declarație făcută în orașul Jammu, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor de a-și mobiliza eforturile în vederea transparenței în practică a programului elaborat de guvern pentru dezvoltarea economică și social